

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

15. ČÍSLO / XXV. ROČNÍK

14 Kč • 0,70 €

16. DUBNA 2017

Z obsahu:

**Doufat, ačkoli
už není naděje**

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 29. března 2017

- strana 2 -

**Velikonoce - slavnost
zmrtychvstání
Ježíše Krista**

P. Andreas Hirsch FSSP

- strana 4 -

**„Dej také mně
druhou šanci!“**

- strana 5 -

Svědék Zmrtvýchvstalého

- Alice Lenczewska

- strana 8 -

**Česká mše svatá
a požehnání v Evropském
parlamentu a zasvěcení
Bruselu**

- strana 11 -

**Suma o darech
svatého Josefa (65)**

- strana 12 -

**Papež souhlasil se
svatořečením fatimských
sourozenců**

- strana 12 -

**Kardinál Sarah
o východisku z krize
v liturgii a církvi**

- strana 13 -

Doufat, ačkoli už není naděje (srov. Řím 4,16-25)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci

29. března 2017 na náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Úryvek z listu svatého Pavla Římanům, který jsme právě vylechli, nás mocně obdarovává. V Abrahámovi jsme zvyklí uznávat svého otce ve víře. Apoštol nám dnes dává pochopit, že Abrahám je nám *otcem v naději*, nikoli jen *otcem ve víře*, nýbrž otcem v naději. A to proto, že již v jeho životním příběhu můžeme zahlédnout zvěst vzkříšení, nového života, který přemáhá zlo i samu smrt.

Text říká, že Abrahám uvěřil v Boha, „který oživuje mrtvé a volá k bytí to, co není“ (Řím 4,17), a upřesňuje: „A třeba pozoroval, že jeho tělo je už neplodné a že

je neplodné i Sářino lůno, přece jeho víra nezeslábla.“ (Řím 4,19) Toto je zkušenost, kterou jsme povoláni prožít také my. Bůh, který se zjevuje Abrahámovi, je Bohem, který zachraňuje, Bohem, který dává vyjít ze zoufalství a smrti, Bohem, který volá k životu. V Abrahámově životě se všechno stává chválou Boha, který osvobozuje a oživuje, všechno se stává proroctvím, a to pro nás, kteří nyní známe a slavíme naplnění toho všeho ve velikonočním tajemství. Bůh totiž „vzkřísil z mrtvých Ježíše“ (Řím 4,24), abychom v Něm také my mohli přejít ze smrti do života. Abrahám tedy opravdu může být

nazýván „otcem mnoha národů“, neboť září jako zvěst nového lidstva – nás, kteří jsme byli zachráněni Kristem z hříchu a smrti a uvedeni jednou pro vždy do náruče Boží lásky.

Pavel nám v tomto bodě pomáhá zaměřit se na těsné spojení *mezi vírou a nadějí*. Říká totiž o Abrahámovi, že „ačkoli už nebylo naděje, on přece doufal a uvěřil“ (Řím 4,18). Naše naděje nestojí na lidských úsudcích, prognózách a ubezpečení; ukazuje se tam, kde už není naděje, kde už není v co doufat, právě jako

Pokračování na str. 7

Jak o sobě smýšlíme? Svým způsobem se můžeme nacházet na jednom ze dvou protipólů, které jsou patrné ve svědectví Torstena Hartunga (str. 5-7): Buď si uvědomujeme svoji hříšnost a neumíme si s ní poradit, anebo jsme si jako praví křesťané vědomi své hříšnosti, ale zároveň máme naději, spočívající v ukřižovaném a zmrtvýchvstalém Ježíši Kristu. Možná se nám to zdá samozřejmé, ale přece jen – člověk má tendenci k sebelítosti a snadno zlomí hůl nejen nad jinými, ale někdy i nad sebou. Pak říká, že už jiný nebude... To je však hřích zoufalství, protože takový člověk nepřipouští Boží milosrdenství a působení Boží milosti ve svém životě. A jak známo, hřích zoufalství je hříchem smrtelným, čili jistou cestou k věčnému zavržení...

Ježíšovo zmrtvýchvstání však každému člověku nabízí jistotu spásy. (str. 4) A přesto existují lidé, kteří spásy nedočkají. Proč? Protože jejich vůle je až příliš zaměřená ke hříchu, je pod vlivem satanovým. Jsou to lidé, kteří již nejsou schopni litovat svých hříchů, a tudíž vědomě odmítají Boží plán spásy. Že mezi ně nepatříme? Díky Bohu za to! Přesto... Každým odmítnutím Boha (a to je mimo jiné jakékoliv vědomé a dobrovolné přestoupení zákona Božího – čili hřích) se odevzdáváme pod nadvládu

Editorial

satana. Nevzbudíme-li upřímnou lítost a nevyznáme-li se ve svaté zpovědi, abychom přijali pokání za svůj hřích a zároveň získali novou Boží milost pro svoji cestu ke svatosti, může dojít k tomu, co řekl Ježíš Alici Lenczewské. (str. 8-11) Říká, že satan člověka odmítajícího Boha přitahuje k sobě stále víc, a tak se člověk na něm stává závislým. Člověk si to ani neuvědomuje, protože satan se ho snaží nevyklat. Avšak nezoufejme! Budeme-li dělat to, co se líbí Ježíši a co vyžadoval po lidech, když chodil po naší zemi jako člověk, a co připomíná ve zjeveních v éře po svém zmrtvýchvstání, pak budeme žít v Boží ochranné přítomnosti, i když klopytíme či tvrdě upadneme. Co tedy Ježíš hlavně požaduje? Zjednodušeně řečeno: modlitbu, pokání a askezi. Někdo to může vnímat jako tvrdou řeč. Avšak, jak jsme již i na stránkách Světla mnohokrát dosvědčili, není vnitřně šťastný ten, kdo má vše, co nabízí tento svět, ale ten, kdo najde ve svém srdci Boha a otevře se jeho milosrdné lásce.

Pozoruhodně se doplňují Ježíšova slova k Alici Lenczewské a teze kardinála Roberta Saraha (str. 13). Jak Ježíš, tak

i kardinál Sarah hovoří o současné době jako o chaosu ve světě i v lidských srdcích, protože se lidé – křesťany nevyjímaje – nechávají ovládat mediálními mocnostmi a různými ideologiemi, jež odvádějí z cesty k Bohu, ke šťastnému životu a ke spáse. Ale ani tady ještě nesmíme zoufat! To bychom totiž dolévali satanovi vodu na jeho mlýn. Musíme vyjádřit svoji křesťanskou naději: pevnou víru ve Zmrtvýchvstalého. A tato víra se pak musí projevit ve skutečích. (srov. Jak 2,17)

Milí čtenáři Světla, ve společném sdělení křesťanské naděje, kterou je pro celý svět a pro každého člověka Ježíš Kristus ukřižovaný a zmrtvýchvstalý, přejeme všem lidem, aby našli ve svém srdci Trojediného Boha, jediného pravého Zachránce lidských duší. Všechny, i ty, kdo již Ježíše přijali do svého života, svěřujeme pod ochranný plášť Matky Boží, která se pod křížem stala i naší Matkou a která spolu s apoštoly bděla na modlitbách, když na ně sestoupil Duch Svatý. Kež se tak všichni, kdo patříme Ježíši, staneme s její pomocí pravými svědky Zmrtvýchvstalého a přitáhneme mnoho dalších duší k Vykupiteli lidského pokolení! Požehnané Velikonoce!

Daniel Dehner

Přečti si pozorně tyto radostné zvěsti. Nastává nejslavnější jitra lidských dějin. Kdy jindy bys měl být bdělý a usebraný, ne-li právě dnes. Svaté ženy, které se v pátek účastnily Ježíšova chvatného pohřbu, tuto noc nezamhouřily oči. Nedej se jimi zahanbit a pospěš si ještě před úsvitem na místo, které bude slavným svědkem Kristova největšího vítězství.

Věčný Otec, který přijal vykupitelskou smrt svého Syna, vyvádí svého Jednorozeného v oslaveném těle ze střeženého a zapečetěného skalního hrobu. Všechny rány, které tak zohavily a usmrtily Ježíšovo tělo, se proměnily v zářící symboly slávy zmrtvýchvstalého Vykupitele. Ulož si hluboce do paměti, jaká je cílová podoba utrpení, bolesti, ran i samotné smrti, jestliže jsou přinášeny jako součást oběti za spásu světa.

Příchod Božího anděla, který otevírá prázdný hrob, k smrti vyděsil otrlé žoldnéře. Ozbrojení siláci zbaběle prchají z místa, kam s odvahou spěchají bezbranné ženy. Bláhové lidské úsilí zmařit a utulit v zárodku největší Boží zázrak se tak nakonec mění v neklamné svědectví jeho historické autentičnosti. Úskokem, který si narychlo vymysleli a zaplatili velekněží, přiznávají ve skutečnosti svou definitivní porážku. A to se stalo těm nejvzdělanějším, nejpovolanějším, kteří měli nejen předpoklady porozumět Písmu a znamení času, ale měli i povinnost být prostředníky mezi Hospodinem a jeho lidem. Ani postavení, ani vzdělání nejsou zárukou skutečného poznání a milosti tam, kde chybí pokora a víra.

Oč lépe jsou na tom tři Marie, které jen uposlechly hlasu svého srdce. Vydaly se na cestu, i když nemají potuchy, jak se budou moci dostat do zavřeného hrobu, aby prokázaly poslední službu svému Pánu, kterého tak upřímně milovaly a ctily. Odměnilo je nejen povzbuzení a útěcha od Božího posla. Ten, jehož mrtvé tělo hledaly s takovou láskou, odměnil je živý svou přítomností. Spěchaly za ním, aby se mu naposledy poklonily, a on sám přichází, aby je pozdravil. Věrné a pokorné duše přitahují Ježíše neodolatelnou silou. Právě takové duše používá jako své posly. To, čeho jsi svědkem o tomto ve-

Velikonoční radost

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní slavnosti

Dosud nevěděli, že musí vstát z mrtvých.

likonočním ránu, bude se nyní dít stále. Ty nejprostší, nejslabší a nejméně „kompetentní“ bude posílat, aby nesli jeho poselství těm, kteří i při svém postavení sami nenajdou potřebnou vnímavost pro hloubku Ježíšova tajemství.

Maria Magdaléna spěchá k učedníkům. Šla by za nimi, i kdyby ji Ježíš neposlal. Není možné nechat si pro sebe nesmírnou radost z Ježíšova vzkříšení. Nejúčinnější apoštolát je osobní svědectví o hlubokém zážitku a zkušenosti té **nejradostnější zvěsti**. Nesmí nás však překvapit, když se setkáme s nepochopením, třeba u těch nejpovolanějších. Apoštolům připadají její slova *jako poblouznění, a tak jim nevěřili*.

Nejenže neuvěřili, ale ani nepřekonalí svůj strach, který je přepadl již ve čtvrté noci. Jen dva z nich – Petr a Jan – se odvažují zajít ke hrobu a přesvědčit se na vlastní oči, co je pravdy na slovech tak rozrušených žen. Našli hrob otevřený a v něm neporušený pohřební rubáš. Nic nenásvedčuje násilnému činu. A přece stále ještě *neporozuměli Písmu, že musí vstát z mrtvých*. Vnímají je totiž dále pod zorným úhlem svých představ.

Neodsuzuj je, ale snaž se je pochopit. I když se ti nyní Ježíšova slova, jimiž předpověděl svou smrt a své vzkříšení, zdají zcela jasná a jednoznačná, jeho skutečné zmrtvýchvstání zůstává opravdovým, velmi hlubokým tajemstvím. Ostatně i oni jsou jen lidé, kteří čekají na své obrácení. Uvěřit v Boží tajemství znamená odložit lidská měřítka a jistoty, vzdát se dosavadních náhledů a nároků, uznat svou nedostatečnost a přijmout pokorně Boží hledisko, Boží perspektivu i skutečnou pravdu o sobě samém.

Pro apoštoly skutečná velikonoční radost nastane tedy až tento nedělní večer. Pán jim dává ještě tento den k tomu, aby

Liturgická čtení

1. čtení – Sk 10,34a.37–43

Petr se ujal slova a promluvil: „Vy víte, co se po křtu, který hlásal Jan, událo nejdříve v Galileji a potom po celém Judsku: Jak Bůh pomazal Duchem Svatým a mocí Ježíše z Nazareta, jak on všude procházel, a protože Bůh byl s ním, uzdravoval všechny, které opanoval ďábel. A my jsme svědky všeho toho, co konal v Judsku a v Jeruzalémě. Ale pověsili ho na dřevo a zabili. Bůh jej však třetího dne vzkřísil a dal mu, aby se viditelně ukázal, ne všemu lidu, ale jen těm, které Bůh předem vyvolil za svědky, totiž nám, kteří jsme s ním jedli a pili po jeho zmrtvýchvstání. On nám přikázal, abychom to hlásali lidu a se vši rozhodností dosvědčovali: To je Bohem ustanovený soudce nad živými i mrtvými. O něm vydávají svědectví všichni proroci, že skrze něho dostane odpuštění hříchů každý, kdo v něho věří.“

2. čtení – Kol 3,1–4

Bratři! Když jste s Kristem byli vzkříšeni, usilujte o to, co pochází shůry, kde je Kristus po Boží pravici. Na to myslíte, co pochází shůry, ne na to, co je na zemi. Jste přece už mrtví a váš život je s Kristem

Dokončení na str. 7

se zamysleli nad svým dosavadním vztahem k němu a především nad zkouškou, jakou pro ně byly poslední tři dny. Ale navzdory jejich slabosti a jejich selhání chystá pro ně Ježíš nejradostnější překvapení nejen tím, že k nim vstoupí zavřenými dveřmi, ale také svou laskavou vlídností, která jim nebude připomínat nic z toho, co sami poznali jako zahanbující. Selhali, a přece svého Mistra nezklamali. Zná přece jejich lidskou slabost, vždyť přišel právě proto, aby ji léčil. Opravdová radost z Ježíšova zmrtvýchvstání vstupuje do srdcí, která také vstala a přešla ze smrti k životu, která se od toho, *co je zde na zemi, obrátila k tomu, co pochází shůry, odstranila starý kvas, aby se z nich stalo nové těsto, a začala s opravdovou poctivostí a životem podle pravdy*. Udělej tedy rychle, co je třeba, aby tě až do morku kostí naplnila Ježíšova radost. Je příliš mnoho těch, kteří potřebují tvé živé a přesvědčující svědectví. Poznal jsi přece, jak obtížná je cesta k *zmrtvýchvstání*.

Bratr Amadeus

Velikonoce – slavnost zmrtvýchvstání Ježíše Krista

Ježíš Kristus sestoupil po své smrti na kříži se svojí duší, která zůstala spojena s jeho božskou osobou, do podsvětí jako Zachránce a Vítěz (srov. *Katechismus katolické církve* 631–635), aby tam zvěstoval evangelium (1 Petr 4,6; 3,18n).

Písmo svaté nazývá toto místo pobytu duší zemřelých lidí před Kristem také peklo, šeol nebo hádes (Flp 2,10; Sk 2,24; Zj 1,18; Ef 4,9), protože tam nebylo ještě možné patření na Boha kvůli dědičnému hříchu (Ž 6,6; 88,11–13). Na tomto místě pobytu jsou duše spravedlivých odděleny velkým nepřekročitelným příkopem od duší zlých, jak nám to vysvětluje Ježíš v podobnosti o chudém Lazarovi a bohatém hýřilovi (Lk 16,22–26). Kristus sestoupil do podsvětí, aby všichni mrtví slyšeli jeho hlas (Ef 4,9; Řím 10,7; Mt 12,40; Jan 5,25) a spravedliví jím byli vysvobozeni z otroctví hříchu, smrti a od ďábla (Žid 2,14). Lidé všech dob měli mít účast na vykoupení Kristem a sklonit svá kolena před Ním (Flp 2,10). Místo pobytu zavržených démonů a lidí tím nebylo zrušeno, neboť ti zůstanou navždy odděleni od Boha.

Jako člověk byl Ježíš Kristus vzkříšen z mrtvých Otcem třetího dne (Sk 2,24; 13,32n). On vstal jako člověk svojí božskou mocí z mrtvých (Lk 24,5n; Jan 10,17n).

Toto tajemství víry je skutečnou událostí, protože zmrtvýchvstalý Ježíš Kristus se zjevil apoštolům a ženám, dovolil Tomášovi vložit prst do rány v boku a pojedl s apoštoly (Mt 28,9; Jan 20,11–18; 24–27; Lk 24,9–10.34.39; Sk 1,22; 1 Kor 15,5).

Fantazie nehrála u apoštolů a u žen žádnou roli. Byli příliš zastrašeni a rozptýleni na všechny strany, tudíž je možné vyloučit nějaké společné představy a přání, která by mohla být šířena s velkým nebezpečím a mohla by znamenat smrt jako odpor k mocným. Ježíš Kristus opravdu vstal z mrtvých, takže malý zástup mohl evangelizovat bez vojenské pomoci mocnou římskou říši v síle a milosti Boží...

Kvůli dobré ostražce hrobu a velké bázně apoštolů a učedníků je vyloučena také krádež mrtvolky nebo podplacení vojáků (Jan 20,13; Mt 28,11–15). Prázdný hrob je dalším znamením pro zmrtvýchvstání

Ježíše Krista, což bohužel mnozí teologové zpochybňují.

Zmrtvýchvstání Ježíše Krista není návratem do pozemského života, jako tomu bylo u vzkříšení Lazara, dcery Jairovy nebo mládence z Naimu, kteří všichni zase zemřeli. Oslavené zmrtvýchvstalé tělo Ježíšovo (Lk 24,40; Jan 20,20.27) není už vázáno na prostor a čas, prochází zavřenými dveřmi, nese rány, má stále podíl na životě Nejsvětější Trojice a už neumírá (1 Kor 15,35–50). Kristovo zmrtvýchvstání znamená spojení duše s mrtvým tělem za současného přechodu do nadpřirozeného božského života, který v sobě zahrnuje zářící a oslavené tělo.

Ve zmrtvýchvstání Ježíše Krista se plní Ježíšova zaslíbení (Mk 10,34), jakož i proroctví Starého zákona (Lk 24,26–27.44–48; Sk 13,32n; 1 Kor 15,3n) a potvrzují se život, slova a dílo Ježíšovo, jakož i jeho opravdové božství (Jan 8,28). Smrt na kříži a zmrtvýchvstání Ježíšovo nás osvobozují od hříchu, smrti a ďábla. Tato milost účasti na životě Nejsvětější Trojice se nám uděluje ve křtu, takže se stáváme Božími dětmi. Nosíme tento poklad v hliněných nádobách (2 Kor 4,6–10). V případě, že jej ztratíme smrtelným hříchem, přijme nás milosrdný Otec ve svaté zpovědi, aby nám po lítosti, vyznání a předsevzetí odpustil, jakož i my odpouštíme našim viníkům.

Ježíšovo zmrtvýchvstání připravuje zmrtvýchvstání zemřelých v těle na konci časů (1 Kor 15,20–22). Matka Boží Maria dostala od svého Syna tu zvláštní výsadu, že směla vstoupit ihned s tělem i duší do jeho nebeské slávy. „Vzkříšení těla« znamená, že po smrti nebude žít jen nesmrtelná duše, nýbrž že i naše »smrtelná těla« (Řím 8,11) znovu ožijí.“ (*Katechismus katolické církve* 990) Spravedliví vstanou k věčné radosti z účasti na životě Nejsvětější Trojice, ti zlí vejdou do věčného zavržení (2 Mak 7,9.14; Dan 12,1–13; Jan 5,29). Tam budou věčně odděleni od Boha a budou trpět strašnými mukami na těle a duši. Saduceové odmítali vzkříšení z mrtvých, na což jim Ježíš odpovídá, že neznají ani Písmo svaté ani moc Boha, který je Bohem živých (Mk 12,24.27).

Zmrtvýchvstalý Pán a Bůh Ježíš Kristus probudí v posledním dnu spravedlivé (Jan 5,24; 6,54). Ve smrti se odloučí tělo a duše, což se dá na mrtvém těle snadno poznat, když se může porovnat s živým člověkem. Duše vstupuje ve svém osobním soudu (*Katechismus katolické církve* 1021n) před soudnou stolicí Boží a přichází pak buďto k Bohu do nebe (*tamtéž* 1023–1029), do očišťování neboli do očištění (*tamtéž* 1030–1032) nebo do pekla (*tamtéž* 1033–1037).

Při novém příchodu Krista na konci časů (Jan 6,39.44.54; 11,24; 1 Sol 4,16) vstanou všichni mrtví, přičemž oddělení dobrých od zlých bude všem sděleno mocí Boží (*Katechismus katolické církve* 1038–1041; Jan 5,28n). Všechny duše dostanou od všemohoucího Stvořitele zase svoje tělo tím, že se navrátí k prachu, z něhož bylo vytvořeno. (*Katechismus katolické církve* 999) Spravedliví dostanou krásné oslavené tělo, jež bude vytvořeno podle příkladu oslaveného zmrtvýchvstalého těla Ježíše Krista, které ovšem nedosáhne jeho krásy (*Katechismus katolické církve* 999n, 1002n; srov. 1 Kor 15,35–37.42.53; Kol 2,12; 3,1.4; Ef 2,6). Zavržení dostanou věčný trest, spravedliví vejdou do věčného života (Mt 25,31–33.46).

Cvičme se tedy v lásce k Bohu a bližním, buďme dobří ke všem lidem a začínejme vždy modlitbou. Protože Bůh „chce, aby všichni byli spaseni a došli k poznání pravdy“ (1 Tim 2,4). K tomu dává Bůh všem lidem dostatek milosti, i když byli zrozeni do špatných podmínek. Bůh čeká až do konce, vzpomeňme jen na lotra po pravici na kříži, kterému dal Ježíš milost a ihned ho vzal do ráje (Lk 23,42n).

Jestliže jdou lidé do záhuby, nezáleží to na Bohu, nýbrž na jejich vlastní vůli, kterou zneužili ke hříchu! Žijme a zvěstujme svoji naději na vzkříšení z mrtvých: Kristus nás přešel ve smrti a zmrtvýchvstání, což dosvědčuje Písmo svaté a posiluje naši víru a důvěru v Boha, který ani neklame, ani nemůže být klamán, protože On je láska (1 Jan 4,8.16).

Z Der Fels 3/2016 přeložil -mp-

„Dej také mně druhou šanci!“

Spolu se svojí korejskou manželkou Tchang Hi Claudií založil Torsten Hartung spolek Marii hilft e. V. (Maria, pomoz - pomáhá). V Altenburgu, v diecézi Drážďany-Meißen žijí v Domě milosrdenství spolu s mladými chlapci a muži, kteří po propuštění z vězení a odpykání trestu zde mají možnost získat vzdělání a začít nový život s Bohem. Co vedlo Torstena k tomuto dobrodružství, vypráví on sám.

V domě mých rodičů v meklenburském Schwerinu ve východním Německu bylo násilí na denním pořádku. Nebylo dne, abychom my, čtyři děti, nebyly svědky aspoň jedné hádky našich rodičů, většinou spojené s násilím, anebo aby nás - často jen za malichernosti - nepotrestali. Jednoho dne, bylo to v roce 1968 a mně bylo tehdy sedm let, jsem se vrátil ze školy smutný - na svačtinovém pytlíku se mi odtrhl řemínek.

Moje maminka, která sama nezakusila téměř žádnou lásku, zareagovala s hněvem a začala mě bít; nepřestala, dokud mi nezačala téct krev z nosu a z úst. Pro mne však mnohem horší než toto tělesné utrpení bylo to, že mi neustále opakovala: „Nikdy jsme tě nechtěli,“ a „ty jsi všemu vinen.“ Avšak tentokrát jakoby skutečně ztratila rozum. Pustila plyn, což ve mně vyvolalo paniku, protože jsem věděl, jak je to nebezpečné. Pokoušel jsem se - navzdory fackám - plyn vypnout. Maminka nakonec vyběhla z kuchyně a s křikem, že se jde oběsit a že já jsem všemu vinen, běžela do podkrovní. S velkým strachem jsem utíkal za ní, v rukou jsem měl kuchyňský nůž, že přeřezu provaz a zachráním ji. Když jsem za ní doběhl, měla už smyčku kolem krku a připravovala se stoupnout na stoličku. Zoufale jsem se pokoušel zabránit jí v tom a ze všech sil jsem se snažil rozřezat lano. Vtom jsem uslyšel tvrdá a nečekaná slova: „Přestaň! Šňůra patří sousedovi Müllerovi.“

V tom okamžiku jsem pochopil, že mi jen chtěla nahnat strach. Bylo to příliš na moji dětskou duši. Když se domů vrátil otec, s hněvem si stěžovala na moje nepřístojné chování, takže jsem ještě i od něho dostal pořádný výprask. V ten den se rozbila má dětská důvěra a ztratil se také můj cit pro spravedlnost. V srdci se mi začala uhnízďovat nenávisť.

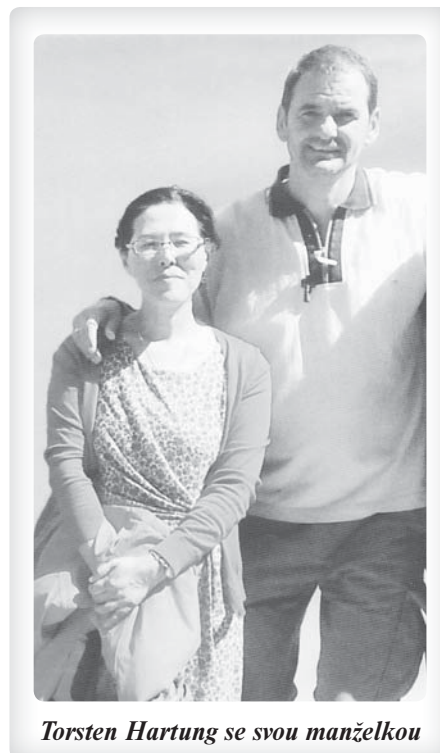
Tato událost měla rozhodující vliv na můj další život. Stále častěji jsem ve škole dělal třídního šaška a taktó jsem si získával aspoň pozornost, když už jsem lásku nedostával žádnou. Ale učitelé si rodičům zase stěžovali na těžko zvladatelné dítě, a tak jsem doma dostával bití stále častěji. Jako reakce na to všechno bylo, že se ze mne stal bitkař. Unikl jsem z postavení trpětele - už jsem nebyl oběť, ale zcela vědomě jsem se stal pachatelem. Jelikož jsem neměl žádnou sebeúctu, ani můj vlastní život pro mne nic neznamenalo. Bez problémů a naprosto přesvědčivě jsem proto dokázal vyzvat svého protivníka: „Když chceš vyhrát, musíš mě zabít.“

Tato odhodlanost naháněla lidem strach a brzy jsem se stal známým a obávaným bitkařem. Jako 18letý jsem byl poprvé odsouzen na 10 měsíců vězení za krádež. Podruhé to už byl rok a deset měsíců za ublížení na zdraví, potřetí jsem dostal téměř tři roky.

Smlouva s ďáblem

V roce 1983 jsem se jako 22letý zamiloval do jedné ženy, která mě chápala a měla se mnou velkou trpělivost. Přestěhovali jsme se do tehdejšího východoněmeckého města Karl-Marx-Stadtu a po vyučení jsem začal pracovat jako pokrývač střech. Byl to dobrý pocit vlastnit peníze, které jsem si sám vydělal. Ale co jsem si s nimi měl počít v socialistické zemi? Nemohli jsme vycestovat ani na dovolenou do Bulharska. Měl jsem dost tohoto východoněmeckého státu a chtěl jsem odejít. Můj plán se podařil. Na sasko-bavorských hranicích jsem předstíral pokus o útěk a - tak, jak jsem očekával -, po dvou letech vězení mě přesunuli do západního Berlína. Spolková vláda v Bonnu mě vykoupila.

Když se mi podařilo dostat na Západ i přítelkyni Antje, očekával jsem už jen „ráj“. Avšak svoji minulost jsem si vzal

Torsten Hartung se svou manželkou

s sebou: Navenek jsem sice žil ve vytoužené svobodě, ale vnitřně jsem byl zotročený. Také tato moje nespokojenost byla častým důvodem našich hádek, dokud mě moje družka koncem roku 1990 neopustila. A tak jsem jako 29letý seděl sám v našem berlínském bytě a ve svém životě jsem už nenacházel žádný smysl. Celá moje minulost byla jednou velkou katastrofou. Najednou mi přišlo na mysl Goetheho dílo *Faust* a jeho smlouva s ďáblem. I když jsem tehdy nevěřil ani v Boha, ani v ďábla, jednoduše jsem nahlas řekl: „Ďáble, můžeš mít moji duši, kašlu na svůj život. Ale za to chci žít na tomto světě rok a půl jako král.“

„Přeji si život ve štěstí!“

Odpověď nedala na sebe dlouho čekat. Krátce nato jsem na návštěvě u jistého ruského umělce poznal Igora, nazývaného také „křestní otec z Rigy“, a jeho osobního strážce Ivana. Začali jsme si povídat a oni mi nabídli, abych se připojil k nim a spolu s nimi dodával luxusní auta do Ruska a arabských zemí. Pochopil jsem, že to nebyli žádní seriózní obchodníci, a okamžitě jsem si vzpomněl i na dva známé, kteří právě studovali jemnou mechaniku. Ti by nám mohli pomoci při otevírání aut značky Mercedes a BMW poškozením centrálního zamykání. A tak jsme se spojili. Byli to skutečně specialisté:

Nepotřebovali ani 20 vteřin k tomu, aby se vlámali do auta. Já jsem převzal logistiku, tj. zajišťoval jsem falešné technické průkazy a povinná pojištění vozidel, určoval jsem řidiče a stanovoval jsem jim trasu cesty, aby auta bezpečně dovezli na místo určení. Jako vedoucí hlava této organizace jsem vydělal za týden asi 80 000 euro. Nevěděl jsem však, co si s nimi mám počít. Jen jedno mi bylo jasné: nestrpěl jsem žádného konkurenta. Když Dieter, můj nejbližší spolupracovník, obchodoval za mémi zády a tím zpochybnil moji pozici, bez okolků jsem se ho zbavil – kulhou do hlavy na jedné pasece nedaleko lotyšského hlavního města Rigy. Bylo to 20. června 1992.

Několik týdnů poté během dovolené na Mallorce jsem vstoupil do malého kostela, čistě jen z umělecko-historického zájmu. Viděl jsem, jak návštěvníci psali na lístky úmysly svých modliteb a připínali je na nástěnku. I když jsem v Bohu nevěřil, studujíc lístky s úmysly, jsem si pomyslel: Když to nepřinese zisk, nemůže to ani uškodit. Proč bych tady také já nemohl zanechat své přání? „Přeji si život ve štěstí!“ napsal jsem na kousek papíru a připnul jej na nástěnku, protože navzdory penězům a úspěchu jsem šťastný nebyl. Události, které následovaly, se však zdály být pravým opakem. Abych si vychutnal obdiv dovolenkářů, plánoval jsem druhý den vítězně přistání padákem na pláži. Hned na začátku jsem však měl smůlu, byl nepříznivý vítr a zřítíl jsem se dolů. Přitom jsem tak nešťastně narazil na skálu, že mě to vlastně mělo stát život. K mému překvapení jsem však měl jen několik modřin a jednu prasklou žílu. Sám jsem dokázal vstát; bez zlomené byt jen jediné kosti. Přestože moje přítelkyně, s níž jsem trávil tuto dovolenou, byla nevěřící, mimoděk poznamenala: „Bůh s tebou musí mít nějaký plán, když jsi to přežil.“

On žije!

Dne 15. října 1992, právě při plánování nové trasy transportu ukradených aut, mě ve Stockholmu zatkl Interpol. Jako vedoucí osobu tehdy největší evropské organizace pašeráků aut mě okamžitě dali do samovazby – předběžně ve Švédsku, pak v Německu. Dohromady

Torsten ve své vězeňské cele v Berlíně-Tegel

čtyři roky, devět měsíců a dva dny jsem viděl pouze jediného člověka, vězeňského dozorce, který pravidelně otevíral dveře mojí cely a přinášel mi jídlo. Poněvadž je člověk stvořen jako společenský tvor, je pro něho hrozné být sám, když nezná ani modlitbu, v níž by mohl hovořit aspoň s Bohem. Tehdy jsem strašně trpěl.

Během tohoto období izolace jsem přemýšlel nad svým životem a kladl si otázku: „Kdo vlastně jsem?“ Odpověď tu byla hned, a to bez jakékoliv pochybnosti: „Nikdy jsem nepotkal horšího člověka než sebe samého.“ Můj život se mi v myšlenkách neustále promítal jako film a nevěděl jsem, kam se podít se svojí vinou.

Klienti Domu milosrdenství

Potom nastala Velká noc 1998. Mezitím mě propustili ze samovazby a s ostatními vězni jsem se mohl podívat na film o Ježíši. Večer jsem si zapsal do deníku: „Ježíši, ty jsi měl svoje zmrtvýchvstání. Dej také mně druhou šanci! Daruj mi nový život!“

Na tato slova jsem však zase zapomněl. Uplynulo několik týdnů a 15. května, když jsem ležel na posteli v cele, uviděl jsem, jak bílá plachta, kterou jsem si dal na okno jako stínidlo před sluncem, se průvanem zkrížila na okenním rámu. Tvar kříže mi připomněl Ježíše a já jsem nahlas do prázdna řekl: „Nevím, Bože, zda existuješ. Ale pokud existuješ, daruj mi nový život! Jen se podívej, co jsem udělal. Stavěl jsem se nad tebe a rozhodoval jsem o životě a smrti. Takto už dále žít nechci.“ Povyprávěl jsem Bohu všechno, co jsem vykonal. Bylo to vlastně poprvé v mém životě, že jsem se modlil. Začal jsem plakat bez toho, aniž bych chtěl; po tváři mi tekly slzy lítosti.

Tu jsem uslyšel hlas, který mi nevyslovitelně laskavě a milosrdně řekl: „Já vím!“

V tom okamžiku se zhroutila moje stupnice hodnot a můj obraz o světě a věděl jsem: „Tento Ježíš existuje, On je skutečný, On žije!“ Odteď jsem už musel počítat s novou součástí svého života – s NĚM.

Když jsem druhý den ráno potkal své spoluvězně a usmíval jsem se, mysleli si, že mi přiskočilo. Poprvé v životě jsem si uvědomil krásu stvoření, vnímal jsem sedmikrásky, oblohu, čerstvý vzduch. Nepoznával jsem sám sebe. Co se to se mnou stalo? Kdo byl tento Ježíš? Chtěl jsem Ho poznat a začal jsem číst Písmo svaté, prosil jsem o křesťanskou literaturu. Ale ničemu jsem nerozuměl. O něco později, když jsem ležel na posteli a stále jsem si kladl otázku, co se to se mnou stalo, padl mi zrak na Bibli a opět jsem zaslechl ten stejný hlas: „Vezmi ji a otevři!“ Uposlechl jsem výzvu a otevřel jsem si stat: „Vyznáváme-li své hříchy, on, věrný a spravedlivý, naše hříchy odpustí a očistí nás od veškeré nepravosti.“ (1 Jan 1,9) Je to možné? Dokáže mi Bůh odpustit všechny hříchy? Mně? Téměř jsem tomu nemohl uvěřit. Za dva měsíce mě ten stejný hlas znovu povzbudil, abych si otevřel Pis-

mo svaté, a tentokrát jsem četl: „A vy, kteří jste byli mrtví v důsledku vin a hříchů..., žili jsme podle svých tělesných žádostí, sloužili rozmarům těla a hříšných myšle- nek, takže jsme byli přirozeně odsouze- ni ke hněvu jako ostatní. Ale Bůh, jenž je bohatý v milosrdenství, pro velkou lásku, kterou si nás zamiloval, zatímco my jsme byli v důsledku svých vin mrtví, nás pře- vedl opět k životu s Kristem... Vždyť mi- lostí jste opravdu spaseni, skrze víru. Ta spása nepochází z vás, je to Boží dar; ne- pochází ze skutků, neboť se nikdo nemů- že chlubit.“ (Ef 2,1-9) Je to tedy pravda! On mi dal druhou šanci!

Každý týden jsem toužebně čekal na modlitební setkání a hodinu katechismu. Dne 20. června 2000 jsem se skrze svá- tost křtu ve vězeňské kapli stal Božím dí- tetem. Dítětem Boha, který zná nejtajněj- ší touhy mého srdce, který všechno o mně ví a miluje mě.

Až později jsem si uvědomil, že to by- lo přesně to datum, kdy jsem se před os- mi roky stal vrahem. Nyní jsem se začal ptát Boha, jaká je jeho vůle, a prosil jsem ho, aby mi ukázal, čemu se mám věnovat po propuštění z vězení. A dostal jsem od- pověď: „Vrať se tam, kde jsem tě potkal, a postav dům milosrdenství.“

V roce 2001 jsem se ve vězení zasvě- til Panně Marii. Udělal jsem to zcela vě- domě, protože v mém nitru bylo mnoho zničeného, jelikož mi moje vlastní ma-

minka nedokázala dát téměř žádnou lás- ku. Proto jsem prosil Pannu Marii, aby mi byla maminkou, a mohu dosvědčit: vysoce předčila všechna moje očekávání.

Tam, kde jsem Ho potkal

Když jsem byl po 14 letech vězení před- časně propuštěn, ujala se mě jedna věřící žena a doporučila mi, abych se skupinou poutníků jel do Medžugorje. I když jsem neměl téměř žádné peníze, žádnou práci a ani domov, souhlasil jsem s jejím návr- hem v důvěře, že mi tam Bůh ukáže další krok. Tak se také stalo. Jeden jihokorejský kněz, který zde doprovázel svoji skupinu, mě pozval do Koreje, abych o svém živo- tě vydal svědectví. Zde jsem poznal svo- ji budoucí manželku a zamiloval se do ní. V prosinci 2007 jsme si navždy řekli své ano a naše manželství jsme zasvětili Pan- ně Marii. Od té doby pracuji tam, kde jsem poznal Boha: ve vězení. Tři dny v týdnu chodím do ústavu výkonu trestu pro mla- distvé, abych mladým chlapcům pomohl dostat se z bídy. Vždy si s nimi projdu celý jejich životní příběh a vyprávím jim o Bo- hu. Žádný člověk se nenarodí jako pachate- lel zla a žádný není odsouzen k tomu, aby pachatelem navždy zůstal. To vidí na mně - vždyť jsem byl jedním z nich.

*Z Vítězstvo Srdca 103/2015
přeložil -dd-
(Redakčně upraveno)*

Liturgická čtení

- dokončení ze str. 3

skrytý v Bohu. Ale až se ukáže Kris- tus, náš život, potom se i vy s ním ukážete ve slávě.

Evangelium - Jan 20,1-9

Prvního dne v týdnu přišla Marie Magdalská časně ráno ještě za tmy ke hrobu a viděla, že je kámen od hro- bu odstraněn. Běžela proto k Šimo- nu Petrovi a k tomu druhému učed- níkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu, a nevíme, kam ho položili.“ Petr a ten druhý učedník tedy vyšli a zamířili ke hro- bu. Oba běželi zároveň, ale ten druhý učedník byl rychlejší než Petr a do- běhl k hrobu první. Naklonil se do- vnitř a viděl, že tam leží pruhy plát- na, ale dovnitř nevesel. Pak za ním přišel i Šimon Petr, vešel do hrob- ky a viděl, že tam leží pruhy plátna. Rouška však, která byla na Ježíšově hlavě, neležela u těch pruhů plát- na, ale složená zvlášť na jiném mís- tě. Potom vstoupil i ten druhý učed- ník, který přišel k hrobu první, viděl a uvěřil. Ještě totiž nerozuměli Pis- mu, že Ježíš musí vstát z mrtvých.

Doufat, ačkoli už není naděje - dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

tomu bylo u Abraháma tváří v tvář svoji blížící se smrti a neplodnosti svoji man- želky Sáry. Blížili se ke svému konci, ne- mohli již mít děti, a v této situaci Abra- hám uvěřil a doufal proti vši naději. A to je velké! Velká naděje má kořeny ve víře, a právě proto je schopna překročit kaž- dou naději. Ano, nezakládá se totiž na našem slovu, nýbrž na Božím Slovu. Také v tomto smyslu jsme tedy povoláni k ná- sledování příkladu Abraháma, který, tře- baže stál před zřejmou realitou blížící se smrti, důvěřuje Bohu, neboť „byl pevně přesvědčen, že Bůh má dost moci, aby splnil, když něco slíbí“ (Řím 4,20-21). Rád bych se vás zeptal: Jsme o tom my všichni přesvědčeni? Jsme přesvědčeni, že Bůh nás má rád a že vše, co nám slí-

bil, je ochoten splnit? Někdo možná řek- ne: „Ale otče, kolik nás to bude stát?“ Je pouze jediná cena: otevřít srdce. Otevře- te svá srdce a Boží síla vás povede vpřed, učiní divy a naučí vás, co je naděje. Toto je jediná cena: otevřít srdce víře a On učí- ní to zbývající.

Toto je paradox a současně nejsilnější a nejvznešenější prvek naší naděje! Nadě- je založené na příslibu, který se z lidské- ho hlediska jeví nejistým a nepředvídatel- ným, ale nepomine ani tváří v tvář smrti, neboť jej dává Bůh, který křísí z mrtvých a oživuje.

Draží bratři a sestry, prosme dnes Pána o milost, abychom si jakožto praví Abra- hámovi synové nadále zakládali netoliko na svých jistotách a svých schopnostech,

nýbrž na naději, která pramení z Božího příslibu. Když Bůh dává slib, splní, co slí- bil. Nikdy svoje slovo neporuší. Potom se našemu životu dostane nového světla, vědomí, že Ten, který vzkřísil svého Sy- na, vzkřísí také nás a sjednotí nás se se- bou a se všemi našimi bratry ve víře. My všichni věříme. Všichni, kteří jsme dnes na tomto náměstí, chválíme Pána, zpívá- me Otče náš a přijmeme pozhnaní... Ale to vše pomine. Je to však také příslib na- děje. Máme-li dnes otevřené srdce, ujišťu- ji vás, že se všichni setkáme na nebeském náměstí, které navěky a nikdy nepomine. Toto je Boží příslib a toto je naše naděje, pokud otevřeme svoje srdce.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádía Vatikán*

Svědék Zmrtvýchvstalého

Alice Lenczewska (1934–2012)

Alice Lenczewska, učitelka v důchodě, zemřela ve Štětíně 5. ledna 2012. Zanechala své duchovní deníky ve dvou dílech: Świadectwie (Svědectví) a Słowie pouczenia (Slovo poučení). Je zřejmé, že tyto texty patří k perlám náboženské literatury.

Jak se už psalo v článku *Rádost rozechvívající srdce* (Světlo 12–13/2017), Aliciny duchovní deníky se dostaly do rukou arcibiskupa Andrzeje Dzięgy, který svolal teologickou komisi mající posoudit jejich hodnotu. Ukázalo se, že texty Alice Lenczewske mají velkou teologickou a duchovní hloubku a jsou v dokonalém souladu s učením katolické církve. To bylo podkladem toho, že biskup Henryk Wejman, generální vikář, udělil souhlas s jejich publikováním ve vydavatelství *Agape*.

Radikální změna

Když Alice našla Ježíše, největší lásku a největší poklad, radikálně změnila svůj život. Začala se denně účastnit Eucharistie, klanět se Nejsvětější svátosti, číst Písmo svaté, modlit se růženec a breviář, ve středu a v pátek se postit o chlebě a vodě. Pán Ježíš ji také vybidl k úplné abstinenci. Jejím osobním zpovědníkem a duchovním vůdcem se stal otec Walter Rachwalik. Tehdy – jak Alice píše – „skončila doba mého bloudění poslepu.“

Alice Lenczewska s praneteří (rok 1995)

Na Alicinu otázku: „Co já můžu udělat pro Tebe?“ Ježíš odpověděl: „Ošetřovat mé rány, které Mi stále způsobují. A krvácejí. Jsem Trpící Láskou. Bitou a znevažovanou vlastními dětmi. Svou něžností můžeš zmírnit mou bolest. A poskytnout Mi útočiště ve svém srdci, protože Mě mnozí vyhnali. Láska se musí obětovat, a ne vyžadovat. Tehdy je čistá a krásná – stejná, jakou Já vás zahrnuji.“

To samotný Ježíš uváděl Alici do tajemství vnitřního života: „Chci tě uvést do daleké hlubiny. Tam, kde je svaté místo ve tvé duši. Kam nikdo jiný nemůže vstoupit, protože tam přebývám jenom Já – příliš často samotný. Proměňuj se a dozrávej v takovém osamocení, jaké ti dávám – abys tam mohla být se Mnou. Žij duchem obětování a lásky k lidem, kteří potřebují pomoc.“

Neviditelná stigmata

Počátkem roku 1989 dostala Alice dar neviditelných stigmat: „Začala jsem pociťovat Ježíšovu bolest, jakou Mu působí lidé, které si vybral za své svědky a apoštoly. Bolest Ježíše ukřižovaného v jejich srdcích, která hledají vlastní slávu a Jeho využívají. Bolest Ježíše, po jehož Krvi šlapou zahledění do sebe. Bolest Ježíše, z něhož si udělali přívazek vlastních ambicí a marnivosti jen proto, aby oni byli uspokojeni. Bolest Ježíše opuštěného, zrazeného, zaprodaného, vlastními ponižovaného.“

„Dostalas znamení bolesti,“ říkal jí Pán Ježíš, „o které jsi prosila, aby ti to ulehčilo ustavičné přebývání ve Mně, vědomé přebývání. Připomínám ti svoji přítomnost v tobě, protože tvé srdce po tom touží... Stigmata jsou především autentická duchovní bolest. Toto je pravda a takový je podíl na mém utrpení vynahrazujícím a vykupitelským.“ Alice měla účast na Ježíšově utrpení za spásu všech hříšníků. „Podílíš se,“ řekl jí Pán, „na mém utrpení – na části mého utrpení, tak, jak jsi

Alice Lenczewska

zatím schopna přijmout. (...) A čas stále více spěchá, je stále více naplněn významnými oznamujícími žeň, kdy každý sklídí, co zasel. A umučená církev vystoupí na Golgotu, aby prožila moji Oběť a vstala z mrtvých v oslaveném těle.“

Modlitba

Modlitba se pro Alici stala nejkrásnějšími chvílemi setkání s Ježíšem. „Všechno je plodem modlitby,“ říkal jí Ježíš, „jaká je modlitba, takový je život: stav tvé duše i těla a tvoje činy – jejich užitek pro budování Božího království v lidských duších, pro záchranu těch, co hynou ve svých hříších. Všechno, co děláš svým srdcem, myslí nebo rukama – aby mělo smysl a hodnotu – musí začínat modlitbou a modlitbou končit, trvat v ní.“

Modlitba je sjednocení se Mnou. Vždyť přece Já jsem počátek a konec všeho, co existuje: Alfa i Omega. Beze Mne nemůžeš nic dělat – nic, co má pozitivní hodnotu. Mnoho lidí hyne, svět je ponořen v temnotách, protože chybí modlitba, chybí jednota se Mnou. Námaha, práce, energie tolika lidí bohatě obdařených mými dary – vytváří špatné ovoce, otrávené pekelným jedem, které je vždy tam, kde chybí obrácení se ke Mně v upřímné modlitbě plné důvěry. Kde chybí jako opora moje moudrost a vůle. Kolik je modlitby, tolik je lásky, moudrosti a pokoje ve tvém srdci. Kolik jsi ode Mne přijala v modlitbě, tolik můžeš dát – toho, co je hodné dávat – druhému člověku. Sama od sebe nemáš nic, co bys mohla dávat. Můžeš svým bratrům předávat jediné: moje dobro, svoji prázdnotu nebo

peklo zla. A tak se i stává, v závislosti na tom, jaký je tvůj život modlitby: její stálost, hloubka a vroucnost. A nemysli si, že můžeš něco nashromáždit ve svém srdci a potom to samovolně používat. Dobro, Láska, Moudrost je energie, která plyne z Božského Zdroje, pokud s ním jsi spojena v modlitbě.“

Když se člověk nemodlí, tehdy „se odděluje od zdroje své existence – je zmítán a vláčen sebou samým, jinými lidmi, ale především duchovními mocnostmi zla. Jeho činy, také ty tak zvané dobré, nemají hodnotu, když jim chybí základ, kterým je Bůh – jediný Dárce dobra. A je lépe – jak řekla svatá Terezie – v Boží Lásce zvednout nitku než bez spojení s Bohem postavit katedrálu. Čin zrozený z Boha je věčné dobro. Čin pocházející pouze z lidské inspirace nebo ambice – bez víry a lásky – zabírá čas a síly, které mají být věnované životu v Bohu, poněvadž nerozvíjí ten život, ale Boha zakrývá lidskou pýchou, může být jak babylonská věž, která se rozsype.“

Alice prosila Ježíše, aby ji On naučil, jak se modlit. Uslyšela slova: „Přilni ke Mně celým srdcem. Když je ti těžko, mysl na to, co dobrého jsem udělal – všeobecně i ve tvém životě. V nejtěžších chvílích se modli nahlas, slovy. Měla by sis uvědomovat stále moji přítomnost s tebou a v tobě. Povídej si se Mnou a hled' na Mne v každé chvíli života, ať děláš cokoliv, ať jsi kdekoliv. Všechno Mi odevzdávej, všechno dělej pro Mne. Udělej všechno, aby tvůj život vedl k mé chvále. Nemysli sama na sebe, ale jenom na Mne. Tehdy budu Já myslet na tebe a o všechno se postarám.“ Jindy zas Alice uslyšela: „Růženec nepouštěj z ruky a uctívej Mě v Nejsvětější svátosti. Když cítíš, že přicházejí satanovy útoky, že tě zaplavuje temnota a tlak na duši, hned se pomodli *Pod ochranu tvou*, protože to je exorcismus.“

Eucharistie

Ve svých duchovních denících Alice zapsala Ježíšova slova o jeho reálné přítomnosti v Eucharistii. Eucharistie je samotný Ježíš v tajemství svého umučení, smrti a zmrtvýchvstání. V každé mši svaté se aktualizuje tajemství naší spásy: „Stále tě zachraňuji. To, co se událo před dvěma tisíci lety na Golgotě, bylo a je znamením toho, co trvá neustále, protože to existuje

Alice Lenczewska se skupinou poutníků na hoře Křiževac, Medžugorje (rok 1997)

mimo čas, kterému podléháš ty jako člověk žijící na zemi. Já jsem vaše ustavičné a věčné vykoupení. Stále vás vytrhávám satanovi a odevzdávám Otci, nakolik Mi to dovoluje vaše svobodná vůle. (...)

Obětoval jsem se Bohu, abych vás zachránil. Každý člověk je zachráněný a může se vrátit k Bohu, k Plnosti, ze které byl stvořen. Může, pokud neodmítne tento dar a nepohrdne jím i Bohem – dárce daru. (...) To, co se stalo před dvěma tisíci lety na Golgotě, trvá dál v nadčasové realitě. Jeruzalémská Golgota – celá moje existence v Ježíši z Nazareta – těžkosti a oběť života na zemi byly realizací toho, co trvá. Nejvýmluvnějším znamením toho je moje přítomnost v Eucharistii. Jsem skrytý v Hostii a jejím požíváním se duše setkává se Mnou živým a skutečným, i když skrytým pro mysl a tělesné smysly.“

Pán Ježíš nás upozorňuje, abychom Ho v Eucharistii nepřijímali ve stavu smrtelného hříchu nebo bezmyšlenkovitě a lhostejně: „To je velký hřích a zneřecení mé Lásky a mého Daru, který se zrodil v Krvi Golgoty.“

Hřích a Boží milosrdenství

Ve slovech poučení pro Alici říká Pán Ježíš, že největším neštěstím v lidském životě je hřích čili odvrácení se od Boha. Když člověk odmítá Boha, odevzdává se

pod nadvládu satana, „který ho k sobě přitahuje stále víc, a člověk se stává na něm závislým. Ani si to neuvědomuje, satan se ho snaží nevylekat.“

„Smrtný hřích,“ říkal Ježíš, „Mne zabíjí ve svatostánku duše člověka, který zhřešil. Pokud setrvává v hříchu, jsem v jeho duši mrtvý, i jeho duše je mrtvá. Je to stejný stav, jaký byl po mé smrti na kříži, protože ten, kdo Mě přibíjí na kříž sám v sobě, přibíjí na kříž svoji duši. Ale dokud je na světě, má jeho duše možnost vstát z mrtvých prostřednictvím smíření se se Mnou. Jestliže po Mně zatouží, tehdy vstanu v jeho duši z mrtvých a zachráním ho pro věčný život.“

V životě člověka nejsou beznadějně situace. Ježíš je stále s námi, aby nás vysvobodil ze strašlivého otroctví hříchů a satana. Stále čeká na to, aby nám ve svátosti pokání odpustil všechny hříchy. Zpověď je návratem marnotratného syna, kterého Ježíš přivádí zpět. Ježíš řekl, že nejdůležitější je „touha vrátit se, vůle k návratu a volání Mne na pomoc“. A zpovědník „je nástrojem. A není důležité, jaké to náradí je.“ Ježíš nás upozorňuje, že pokud se neobrátime a jeho milosrdenství definitivně odmítneme, povede to k věčnému zatracení: „Odvrátit se od Boha, zvláště to definitivní odmítnutí a vzpoura, je sebevražda a pokus o zabití Boha. Je to zabití v sobě toho, co je Božské, a znamená to odsoudit se k věčnému strašnému utrpení, jako by si člověk rval vlastní srdce.“

Penze a evangelizace

V roce 1987 odešla Alice do penze. Od té doby následujících šestnáct let pracovala dvakrát týdně jako dobrovolnice v kanceláři farnosti Božího Těla. Alice se celým srdcem věnovala evangelizaci. Stala se členkou Rodiny Srdce ukřižované Lásky. Dne 27. března 1988 v tomto společenství složila roční řeholní sliby a 25. prosince 2005 sliby věčné.

Byla úzce svázaná se společenstvím Apoštolů čisté lásky (ACM), jehož byla spoluzakladatelkou. Spolu se skupinou animátorů se angažovala při vedení seminářů Obnovy v Duchu Svatém v chrámu svatého Jana Křtitele ve Štětíně a vedla také setkání malé skupinky tohoto hnutí.

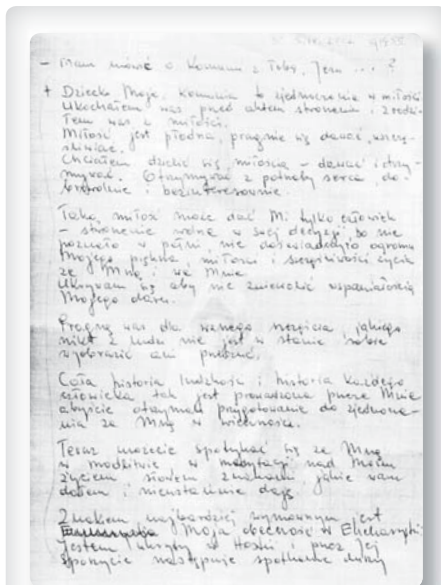
Byla čtenářkou časopisu *Mitujcie się!*, podporovala svými dary *Radio Maryja*

a televizi *Trwam*, byla zapsána do *Věčné knihy dárců Tovaryšstva Ježíšova*. Velmi ráda navštěvovala mše svaté a adorace Nejsvětější svátosti v chrámu Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše ve Štětíně. Ježíš jí říkal, že to je chrám jeho Srdce.

Organizovala a vedla poutě do Itálie, Svaté země a Medžugorje, která byla jejímu srdci obzvláště blízká. V jednom ze svých dopisů napsala: „Medžugorje je záchranou pro ty, co se topí v materialismu, v nemravnostech a v závislostech (15. srpna 1998), láska tvoří v lidech krásu – na jejich tváři i v jejich srdci. Když se vizionáři během zjevení zeptali Panny Marie, proč je tak krásná, odpověděla jim: Proto, že miluji... Pane, nauč nás milovat, aby Tvá Krása sestoupila na nás a udělala nás Tobě podobnými.“ (Narození Páně, 1999) Alice poselstvími Panny Marie z Medžugorje žila. Založila modlitební skupinu *Děti Medžugorje* a každý měsíc připravovala její setkání.

Pán svými slovy adresovanými Alici navázal na poselství Panny Marie z Fatimy a z Medžugorje: „Stejně jako moje Matka, která se zjevila ve Fatimě a v Medžugorje, vás všechny vyzývám k obrácení, k modlitbě a k pokání, aby se zachránilo co nejvíc lidských bytostí a aby satan, který do lidských srdcí zasévá neshody, nenávisť a agresi, úplně nezníčil zemi. Konejte pokání a modlete se za ty, kteří podlehli nenávisti, a za jejich oběti. A důvěřujte jedinému Bohu ve Svaté Trojici, aby ve vašich srdcích, ve slovech, která pronášíte, i ve vašich činech vládla mír a láska. Pouze tak budete moci odporovat té ničící vlně vzájemné nenávisti a nevraživosti, která se valí tímto světem a stále víc ho zaplavuje. To je nové satanovo dílo po vlně fašistické a komunistické totality. Nyní jde o to, aby bojovali všichni se všemi, přičemž satan využívá rozdílů etnických, národností, vyznání a jakýchkoliv jiných.

Chraňte se vyslovovat slova, která zasévají nepokoj a lidi mezi sebou rozdělují. Nastala doba chaosu ve světě i v lidských srdcích, protože svět a ti, co vládnou státům a hlásají různé ideologie, jejichž prostřednictvím ovlivňují celé lidské společnosti, pohrdli poselstvími, která svět dostal, aby se lidé vrátili na Boží cestu, společně se modlili a konali pokání. Poselství vyzývající k obrácení přijali jednotlivci, kteří

**Rukopis duchovního deníku
Alice Lenczewské**

jsou šířiteli pokoje. Ti jsou nadějí na záchranu mnohých z tohoto chaosu, který začal a narůstá navzdory zdánlivým výzvám a snahám o jednotu a nastolení pokoje. Nic nebude sjednoceno a pokoj nastane bez obrácení, bez Boha. Naopak: Neklid a rozvrat bude narůstat a bude se šířit to, co se děje v Jugoslávii, která znevážila výzvy mé Matky tam přicházející. Ať to, co se tam děje, je výstrahou pro svět, kterému hrozí totéž, ba ještě ve větší míře, pokud budou výzvy k obrácení bez odezvy. Ať je to výstrahou a napomenutím pro každého, kdo chce budovat svůj

**Slawomir Lenczewski,
bratr Alice (rok 2015)**

dům a svůj život bez důvěry v Boha, bez modlitby a vstřícnosti k druhým. Ať je to také výzvou k pokání, k modlitbě a ke skutkům milosrdenství pro ty, kteří zůstávají se Mnou a touží nést nadále poselství Lásky a Pokoje. Amen!“ (25. ledna 1999)

Nelítostný boj o lidská srdce

Alice dopsala svůj první duchovní deník, který nazvala *Svědectví*, 21. června 1989 a dva dny poté na důrazné vybitnutí Pána Ježíše se pustila do psaní svého druhého duchovního deníku, nazvaného *Slovo poučení*.

Ježíš pověřil Alici velmi vážným úkolem: Aby světu odevzdala všechno, co jí přikázal napsat, a aby se podílela na jeho utrpení za spásu hříšníků.

V jednom z dopisů přítelkyni, sestře Tereze, Alice takto píše o své částečné utrpení, o svém podílu na spásanosném Kristově utrpení: „Řeknu Ti, že má duše je dlouhý čas (několik měsíců) vystavena silným útokům zla. Až natolik, že bývám vyčerpaná nejenom fyzicky, ale dokonce i na duši. Přicházejí chvíle depresí a černých myšlenek, ale Pán je – a když to dochází až k nevydržení, zachraňuje mne, pozvedá a utiňuje... (...) Jsem proti útokům zla sama a Pán to tak zřejmě chce.“

V jednom ze svých ponaučení říkal Ježíš Alici: „Ó, kdybys věděla, jak nelítostný boj se tu odehrává, jak hrozná bitva se vede o každé lidské srdce... Nemysli na sebe, na své pocity takové nebo jiné. Nejsou důležité v porovnání s velikostí hrozby pekla, která visí nad světem. Paprsky mé Lásky nemohou dosáhnout na zem, pokud chybí dost srdcí, jež jsou branou spojující nebe se zemí. Prostřednictvím lidských srdcí zachraňuji a přináším spásu srdcím, která jsou smrtelně raněna.“

Alice souhlasila a Ježíši dovolila, aby její srdce bylo „branou spojující nebe se zemí“.

Poslední etapa

V roce 2010 byla mystická setkání Alice s Ježíšem stále méně častá, až nakonec skončila úplně. Ve stejném roce na jaře u ní objevili rakovinu ledviny s metastázemi do plic. Ukázalo se, že jde o zhoubný nádor. V srpnu šla Alice na operaci, při níž jí ledvinu odstranili. Nemoc a utrpení Alice přijala s velkým duchovním klidem jako zvláštní Boží dar. Nebála se smrti,

protože si byla jistá, že to je přechod do plnosti života s Bohem. Po několika po- bytech v nemocnici a dalších operacích ji 7. prosince 2011 přijali do *Hospice sva- tého Jana Evangelisty* ve Štětíně. Velice si přála prožít své poslední dny pozemské- ho života právě tam, protože se chtěla denně účastnit Eucharistie a nebýt na ob- tíž svým blízkým. Zemřela 5. ledna 2012 v 19.42 hodin, obklopena starostlivou pé- čí zdravotnických pracovníků, za modlit- eb svého bratra, švagrové a mnoha přátel.

*Chrám Nejsvětějšího Srdce
Pána Ježíše ve Štětíně*

Ti, co se modlili u umírající Alice, sly- šeli, jak vyslovovala krátké věty, jež do- svědčovaly, že už před smrtí obdržela mi- lost částečně vidět skutečnost posmrtného života. Umírající Alice pronášela s nadše- ním: „Jak je tam krásně! Viděla jsem své rodiče. Jak nás miluje! Byla jsem mimo čas. Slyším všechno. Umírám šťastná.“ Po- slední slova, která Alice před smrtí pro- nesla, zněla: „Ó Ježíši, pohlédni na mne. Spalujeme se, Ježíši! Úplně se spalujeme! Ty ses úplně spálil. Já jsem se úplně spáli- la.“ Alice dovolila Kristu, aby ji oheň jeho lásky zcela očistil a připravil na radostné setkání s Ním tváří v tvář ve chvíli smrti.

Pohřeb se konal 12. ledna 2012. V kos- tele Božího Těla ve Štětíně byla slouže- na mše svatá a téhož dne bylo tělo Alice Lenczewské uloženo na ústředním hřbi- tově ve Štětíně.

Od svého obrácení se stala Alice Len- czewská Kristovým srdcem i dlaněmi pro druhé lidi a předávala jim jeho lásku a mi- losrdenství. Velmi aktuální jsou její slova:

Česká mše svatá a požehnání v Evropském parlamentu a zasvěcení Bruselu

Ve dnech 22. až 26. března 2017 se na pozvání českých diplomatů a poslan- ce EP Pavla Svobody s požehnáním olo- mouckého arcibiskupa uskutečnila cesta P. ThDr. ICLic. Jiřího Konička (předse- dy Moravsko-slezské křesťanské akademie, předsedy Společnosti pro dialog církve a státu, předsedy Hnutí duchovních tra- dic) do Bruselu.

Ve čtvrtek 23. března sloužil mši sva- tou v meditační místnosti Evropského pa- rlamentu pro české i slovenské poslance za pokoj v Evropě, během které pronesl modlitby za zachování míru a zasvěcení evropských institucí a Bruselu Panně Ma- rii. V promluvě připomenul aktuální osla- vy 60. výročí římských smluv a poselství papeže Jana XXIII. z encykliky o míru ve světě (*Pacem in terris*).

Při mši svaté následujícího dne povzbu- dil ve víře české a slovenské krajany žijící v Bruselu. Vybídl je k aktivní účtě k Pan- ně Marii, k zachování duchovních tradic českého i slovenského národa, k setkávání se u mariánských sloupů a konání pobož- ností za mír ve světě a zasvěcení Bruse- lu, dalších měst i celé Evropy Panně Ma- rii Neposkrvněné. Celá večerní slavnost byla zakončena u místního pomníku Ja- na Palacha zpěvem české státní hymny.

Při setkání s P. Jaroslavem Hanzlíkem, slovenským knězem a představitelem Slo- venské katolické misie v Bruselu, se zají- mal o duchovní spolupráci Čechů a Slo- váků v Bruselu.

V sobotu 25. března se P. Jiří Koniček aktivně zapojil do předvelikonočního po- chodu spojujícího místní farnosti modlit-

bou k Matce Boží - Palladiu země české, jehož vyobrazení nesl v průvodu, a byl ta- ké účasten závěrečné bohoslužby v kos- tele Svaté rodiny.

Pobyt zakončil v neděli 26. března kon- celebrovanou mši svatou v kostele Notre Dame Des Graces společně s místním kně- zem P. Benjaminem Kabongem.

Cesta byla završena při příležitosti ročního výročí teroristického útoku na Bruselském letišti Zaventem pietní mo- dlitbou u pamětní desky za oběti teroris- tického útoku, za ochranu a požehnání k pokojnému soužití i tvůrčí spolupráci v centru dění EU.

Kromě výše uvedeného P. Jiří Koni- ček posvětil prostory Evropského pa- rlamentu a Rady ministrů a požehnal práci všech představitelů moci pro službu svě- řenému lidu podle vzoru sv. Václava a pří- kladu Karla IV.

-kt-

„Krista je třeba milovat v lidech, protože On tam žije po lásce. Ne v abstraktních představách, ale v konkrétních lidech, kte-

Hrob Alice Lenczewské

ré znám a potkávám, především v těch, ve kterých chybí láska. Na člověka je třeba se dívat ne z hlediska vlastního sobectví a očekávání, ale z pohledu Ježíše, který je v něm, ztotožňuje se s ním a trpí v něm, není-li milovaný nebo je opomíjený. (...) Největší ohrožení pro církev a síla ničící její svatost se nachází v jejím nitru - v srdcích lidí, kteří místo toho, aby byli srdcem a dlaněmi Krista, jsou jeho rana- mi.“ (24. června 2009)

*Z Miłujcie się! 4/2015 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno a zkráceno)*

Suma o darech svatého Josefa (65)

TŘETÍ ČÁST

Kapitola XII:

Dar sedmi darů Ducha Svatého (Třetí část)

O daru síly⁽¹⁾ praví svatý Řehoř, že se nebojí protivenství, což je potřebné pro přítomnost, a živí důvěru, což přetrvává v budoucnosti. Lze dokázat, že Josef podivuhodným způsobem zářil darem síly. On totiž bez zbrání bránil Krále a Vládce světa proti nejvyšším mocným, pyšným a skrz naskrz krutým králům. A statečný Josef téhož Krista uchoval zcela neporušeného proti ďáblu, o němž se říká: „Není na zemi, kdo by se jemu vyrovnal.“⁽²⁾

Mimo to Josef na základě daru síly zazářil jakýmkoliv druhem vítězství pro Krista. Nejprve zvítězil sám nad sebou, když souhlasil s tím, co mu zjevil anděl.⁽³⁾ Zvítězil nad vlastním tělem, když neporušeně zachovával panictví. Sv. Jeroným praví: „Boje s tělem jsou větší než ostatní boje.“ Nebál se ani námahy, ani nebezpečí na cestách, ani zvrhlých mravů cizích národů, ani chudoby, nýbrž jako nejvyšší statečný, velkodušný a hořící plamenem božské lásky vše překonával a jako vítěz se ukázal před Bohem, anděly a lidmi. A nemysli si, že by Josefovu statečnost jistým způsobem neobdivovali samotní andělé. Ti naopak říkali: „Hle, s jakou silou ducha tento tesař chrání toho, jehož majestátu se klaníme, před jehož silou se chvějeme a jehož vláda zůstává na věky! S jakou přímostí myslí ďábla,

který s sebou stáhl třetinu hvězd, podvedl, vysmál se mu a zvítězil nad ním! Ó, jak podivuhodné je jméno tohoto muže, jemuž jedinému mezi lidmi je svěřen

úkol, který my, nesčetní duchové na nebesích, nejsme schopni důstojně splnit! Slouží totiž jedině Králi věků a Královně světa. My pak jsme jejich služebníci, my, kterých je tisíce tisíců a milióny miliónů. Hle, jak se Josef, smrtelný člověk, živí pokrmem důvěry, když se nebojí, nezoufá si a nehněvá se.“

Zdá se však, jako by Josefův nejjasnější dar síly popíral výrok svatého evangelia. Neboť o něm říká: „Když uslyšel, že je v Judsku místo svého otce Heroda králem Archelaos, bál se tam jít.“⁽⁴⁾ Vždyť

bylo na základě výroku svatého Řehoře řečeno, že dar síly se nebojí protivenství.

Avšak něco jiného je bát se protivenství, která musíme podstoupit, a něco jiného je bát se vykonat to, co by nebylo vhodné vykonat. Prvního se nebojí ten, kdo září darem síly, zatímco dalšího se hrozí ten, kdo je veden rozumem. Vždyť obojí úkon je úkonem ctnosti: první ctností statečnosti a druhý ctností rozvážnosti. Kdyby vše bylo stejné, Josef by od sebe bezpochyby odehnal strach. Ale protože vše stejné nebylo, rozum mu radil, aby nekonal úkon síly, nýbrž strachu.⁽⁵⁾ K Josefově statečnosti ještě přidej to, co je hodno obdivu, že totiž Josefova statečnost byla svými pracemi a vyhnanstvím vzorem pro budoucí mučedníky církve, ba předznamenávala jejich stav.

(Pokračování)

Z latinského originálu
„Summa de donis Sancti Ioseph“
(Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

⁽¹⁾ V předchozí části této kapitoly Sumy bylo pojednáno o tom, jak se sv. Josefovi vynikajícím způsobem dostalo prvních třech darů ze sedmi darů Ducha Svatého, totiž daru moudrosti, rozumu a rady. Dnes budeme tedy pokračovat probráním daru síly. [pozn. překl.]

⁽²⁾ Job 41,24.

⁽³⁾ Srov. Mt 1,24.

⁽⁴⁾ Mt 2,22.

⁽⁵⁾ Autor zde chce říci, že existuje dvojí strach: První je strach před protivenstvími, která musíme podstoupit. Tento strach je špatný a je třeba, aby ho ctnost statečnosti (*fortitudo*) zaháněla. Druhý je strach či obava, že vykonáme něco nevhodného a nerozumného. Tento strach je naopak dobrý a ten, kdo se jím řídí, jedná rozvážně, tj. podle ctnosti rozvážnosti (*prudencia*). Kdyby zde nebylo toto rozlišení strachu a každý strach by byl prvního typu, bylo by vždy dobré tento strach překonávat. Protože tomu tak není a některý strach je ctnostný, je dobré někdy strach zahánět a jindy se jím řídit. To, že se sv. Josef bál vrátit do Judska, byl právě případ ctnostného strachu. [pozn. překl.]

Papež souhlasil se svatořečením fatimských sourozenců

Svatý otec František 23. března při audienci prefekta Kongregace pro kauzy světců kardinála Angela Amata schválil vyhlášení dekretu potvrzujícího zázrak na přímluvu blahoslavených Františka a Hyacinty Martových. Třetí z fatimských dětí, Lucie dos Santos, zemřela v roce 2005 jako karmelitánská řeholnice a její beatifikační proces právě probíhá. Sourozence Františka a Hyacintu v roce 2000 blahorečil tehdejší papež, svatý Jan Pavel II., který při této příležitosti Fatimu osobně navštívil. Do tohoto portugalského městečka by měl letos 12. a 13. května na oslavu 100. výročí zjevení přicestovat také papež František.

Podle Rádía Lumen

Poselství Královny míru

„Drahé děti! V tomto čase milosti vás všechny zvu, abyste otevřeli své srdce Božímu milosrdenství, abyste skrze modlitbu, pokání a rozhodnutí pro svatost začali nový život. Tento jarní čas vás povzbuzuje ve vašich myšlenkách a srdcích k novému životu, k obnově. Proto, děti moje, já jsem s vámi, abych vám pomohla, abyste v odevzdanosti říkali »ano« Bohu a Božím příkázáním. Nejste sami, já jsem s vámi, skrze milost, kterou mi Nejvyšší dává pro vás a pro vaše potomstvo. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu.“

Medžugorje, 25. března 2017

Kardinál Sarah o východisku z krize v liturgii a církvi

Motu proprio *Summorum pontificum* je třeba chápat v kontextu hnutí liturgické obnovy iniciovaného Piem X. a jako dovršení koncilního *aggiornamenta* – napsal kardinál Robert Sarah, prefekt Kongregace pro bohoslužbu a svátosti, organizátorům konference pořádané v německém Herzogenrath (29. 3. – 1. 4.) u příležitosti 10. výročí vydání zmíněného papežského dokumentu o užívání římského misálu z roku 1962.

V poselství zveřejněném v časopise *The Catholic World Report* guinejský kardinál připomíná, že Benedikt XVI. učinil tento krok nejenom pro ty, kteří se drží starší formy misálu z doby před liturgickou reformou z roku 1970, ale hlavně proto, aby v církvi došlo ke vzájemnému obohacení obou bohoslužebných forem.

Podle kardinála Saraha je to potřebné, neboť provedení pokoncilní liturgické reformy bylo většinou povrchní a nezřídka vnášelo určitý despekt vůči církevní tradici. Připomíná v této souvislosti slova Benedikta XVI., který ještě před zvolením na Petrův stolec „mnohokrát prohlásil, že krize, která otřásla církví po koncilu, se váže ke krizi v liturgii, tedy k neúctě, desakralizaci a zploštění podstatných bohoslužebných prvků“. Prefekt vatikánského úřadu pro liturgii poukazuje na to, že bylo přijato množství krásných iniciativ, ale „nelze zavírat oči před katastrofou, pustošením a schizmatem, zapříčiněným novodobými promotory živé liturgie, kteří přetvářeli církevní bohoslužbu podle svých nápadů,“ dodává kardinál Sarah.

Podotýká také, že vážná krize víry, a to nikoli pouze u věřících laiků, ale rovněž u mnoha kněží a biskupů, způsobila, že už nedovedeme chápat eucharistickou liturgii jako oběť, která je identická s tou, kterou jednou provždy přinesl Ježíš Kristus a která se v celé církvi zpřítomňuje nekrvavým způsobem. Podle mínění kardinála Saraha si většina katolíků a rovněž kněží i biskupů neuvědomuje, že podle učení Druhého vatikánského koncilu liturgie „dokonale oslavuje Boha a posvěcuje člověka“ (*Sacrosanctum concilium*, 7). „Je třeba uznat,“ píše guinejský kardinál, „že vážná a hluboká krize, která se po koncilu dotkla a nadále dotýká liturgie i samotné církve, vyplývá z faktu, že středem liturgie už není Bůh a klanění se Bohu, nýbrž lidé a domnělá schopnost jakéhosi činného zaangażování se v liturgii.“

Prefekt Kongregace pro bohoslužbu připomíná, že Evropě se občas vytýká, že se zřídka svých kořenů a křesťanské minulosti, přičemž odtínání se od vlastních kořenů začalo po koncilu právě v církvi. Podle kardinála Saraha je k překonání nynější krize zapotřebí nového hnutí liturgické obnovy, která ležela na srdci Benediktovi XVI. vydáním zmíněného motu propria. Naše snahy by měly vést trojím směrem: ke ztišení, adoraci a formaci. Ne třeba ztrácet čas a energii vzájemným kladením obou forem římského ritu do protikladu. Nezbytné je ztišit se a nechat se obohacovat všemi liturgickými formami, včetně východních ritů – napsal kardinál Robert Sarah.

Zdroj: www.radiovaticana.cz,
31. 3. 2017

KARDINÁL SARAH: BENEDIKT XVI. MLČKY PROMLOUVÁ

„Všichni jsme dnes vystaveni pokušení být jako Bůh, stavět se nad Boha. Odstavit ho stranou a tvrdit, že si se vším poradíme sami,“ říká kardinál Robert Sarah. Dokonce i věřící lidé podléhají pokušení interpretovat Boží slovo mimo rámec toho, co Bůh řekl. „Působí to pýcha, protože jsou inteligentní a mají za sebou studia,“ dodal prefekt Kongregace pro bohoslužbu a svátosti v rozhovoru pro *Radio Notre-Dame*. Poznamenal rovněž, že ve světě, kde je Bůh odstaven stranou, je velmi snadné manipulovat člověkem a jeho názory.

„Dnes námi hýbou finančnícké a mediální mocnosti. Právě tyto síly v praxi hýbou světem a diktují, co má člověk dělat a v co má věřit. Média interpretují dokonce i to, co říká papež a co učí církvev. Interpretaci toho všeho se už nezabývají teologové, nýbrž média. A my nesmyslně dovolujeme, abychom byli takto ovládnuti. Dějí se věci nehodné člověka, bestiální – a my věříme, že je to normální, že právě tak je potřeba postupovat. Mohu nakládat se svým životem, jak chci, mohu rozhodovat o své smrti. A dnes jsou téměř všichni přesvědčeni, že právě tak tomu má být: nechci dítě, tak je odstráním, to je normální. A nikdo už na to nereaguje. Poddali jsme se znečitlivění. Nezajímá nás utrpení dítěte, které se zabíjí v mateřském lůně,“ řekl kardinál Sarah.

V rozhovoru pro *Radio Notre-Dame* hovořil také o zmatku, který vládne v současném světě. Varoval před tím, že samotný fakt, že někdo mnoho mluví, vůbec neznamená, že má co říci. Konstruktivní slova se totiž rodí v tichosti. Je sice pravda, že ten, kdo mnoho mluví, získává publicitu a je dobře známý, zatímco ten, kdo mlčí, může působit jako žebrák. Přesto právě u takových lidí lze najít cosi krásného. „Pohledme na papeže Benedikta XVI.,“ řekl dále kardinál Sarah. „Žije sice v absolutním mlčení, ale toto mlčení je hlubokým pramenem, z kterého vyvěrá nejhlubší modlitba za církvev a celý svět. V tomto mlčení se podílí na budování světa a církvev. Není žebrákem, protože žije v tichosti. Naopak, dává světu velmi mnoho,“ řekl o Benediktu XVI. prefekt Kongregace pro bohoslužbu a svátosti.

Zdroj: www.radiovaticana.cz,
29. 3. 2017

Pondělí 17. 4. 2017

6:05 V pohorách po horách (33. díl): Klokočovské skály
6:15 Missio magazin: Duben 2017 **7:20** Léta letí k andělům (73. díl): Tadeusz Kondrusiewicz – běloruský římskokatolický kněz a arcibiskup arcidiecéze Minsk-Mohylev **7:45** Noční univerzita: P. Dr. Zbigniew Czendlik – Zbigniewove nesmysly **8:50** Čtvero ročních dob s televizí NOE: Jaro 2017 **9:10** Mezi pražci (57. díl): Duben 2017 **10:00** Tajemství divokého lesa **11:10** Hermie – obyčejná housenka **11:45** Bible pro nejmenší: Mojžiš **11:50** Sedmihlásky (20. díl): Páso dívka **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Mše svatá z kaple Telepace [L] **13:05** Příběhy odvahy a víry: Otec Alexander Meň (14. díl): Na cestě za Kristem **13:35** V souvislostech (181. díl) **14:00** Poveda **16:05** Koncert kapely Žalman a spol. aneb Žalman slaví sedmdesát [P] **17:10** Duchovní malby (7. díl): Zmrtvýchvstání **17:30** Noemova Archa **18:25** Sedmihlásky (20. díl): Páso dívka **18:30** Bible pro nejmenší: Mojžiš – podivný oheň **18:40** Vezmi a čti: Duben 2017 [P] **18:55** Česká věda **19:10** Ars Vaticana (17. díl) **19:20** Vodopády milosrdenství **20:00** Přejeme si... Velikonoční speciál [L] **21:10** S NOACHem po Izraeli [P] **21:45** ARTBITR – Kulturní magazín (37. díl) [P] **22:00** A.L.T.: Antialibistické Láskyplné Tajemství **22:30** Noční univerzita: P. Marek Orko Vácha – Poselství encykliky Laudato sii **23:50** Terra Santa news: 12. 4. 2017 **0:15** Cesta k andělům (52. díl): Jaroslav Šebek – historik **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 18. 4. 2017

6:05 A. Dvořák: Mše D dur a Te Deum: Podzimní festival duchovní hudby 2014 **7:10** V souvislostech (181. díl) **7:30** Outdoor Films s profesorem Zdeňkem Ďurišem (44. díl): S oceánologem do mořských hlubin **8:55** Vezmi a čti: Duben 2017 **9:10** Pláč uprostřed ticha **9:50** Muzikanti, hrajte **10:25** Noční univerzita: P. Marek Orko Vácha – Poselství encykliky Laudato sii **11:45** Bible pro nejmenší: Mojžiš – podivný oheň **11:50** Sedmihlásky (20. díl): Páso dívka **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum: Záznam homílie P. Marcela Puváka [P] **12:20** Po volání: S boromejkami v Praze **13:25** Ars Vaticana (17. díl) **13:40** V pohorách po horách (33. díl): Klokočovské skály **13:50** Pod lampou: Martin Huba o 20. století, pokoře a dnešní prázdnotě **15:20** O starých Starých Hamrech **16:10** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (6. díl): Templetonova cena **16:35** Angola: Nepřestanu chodit ulicemi **17:35** Léta letí k andělům (73. díl): Tadeusz Kondrusiewicz – běloruský římskokatolický kněz a arcibiskup arcidiecéze Minsk-Mohylev **18:00** Cirkus Noeland (7. díl): Roberto, Kekulín a tuleň **18:30** Bible pro nejmenší: Mojžiš před faraonem **18:35** Sedmihlásky (20. díl): Páso dívka **18:40** Animované biblické příběhy: Spravedlivý soudce **19:15** Můj Bůh a Walter: Víra a věda **19:30** Zpravodajské Noeviny (857. díl): 18. 4. 2017 [P] **20:00** Buon giorno s Františkem [L] **21:05** Řeckokatolický magazín (105. díl) [P] **21:20** Obdarování – Otec Radek **21:35** Zpravodajské Noeviny (857. díl): 18. 4. 2017 **22:00** Post Scriptum: Záznam homílie P. Marcela Puváka **22:10** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (130. díl): Písníčky z malířovy palety **23:55** Terra Santa news: 12. 4. 2017 **0:15** Hrdinové víry (10. díl): Křesťanský politik Jaroslav Cuhra **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 19. 4. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (857. díl): 18. 4. 2017 **6:25** Klapka s ... (95. díl): Eva a Jaroslav Boudovi **7:30** Hlubinami vesmíru s Petrem Horálkem: astrofyzik **8:10** Pramen v poušti **8:25** Noční univerzita: P. Dr. Zbigniew Czendlik – Zbigniewove nesmysly **9:25** Ars Vaticana (17. díl) **9:40** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:55** Nevzdají se – Orissa **11:10** S NOACHem po Izraeli **11:45** Bible pro nejmenší: Mojžiš před faraonem **11:50** Sedmihlásky (20. díl): Páso dívka **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Vezmi a čti: Duben 2017 **13:05** Missio magazin:

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Duben 2017 **14:10** ARTBITR – Kulturní magazín (37. díl) **14:20** U VÁS (14. díl): Folklor v módě **15:25** Poselství svatých: Johanka z Arku **15:35** Zpravodajské Noeviny (857. díl): 18. 4. 2017 **16:00** Čtvero ročních dob s televizí NOE: Jaro 2017 **16:15** Dům nejen ze skla (21. díl) **17:20** Setkání **17:40** Můj Bůh a Walter: Stvoření a evoluce **18:00** Vodopády milosrdenství **18:30** Bible pro nejmenší: Voda se rozestoupila **18:35** Sedmihlásky (20. díl): Páso dívka **18:40** Mezi pražci (57. díl): Duben 2017 **19:30** Terra Santa news: 19. 4. 2017 [P] **20:00** Večer chval (59. díl): Pývozacý? [L] **21:15** BET LEICHEM – vnitřní domov (18. díl): Jaromír Zádrapa – salesiánský misionář **21:30** Noční univerzita: Karel Řežábek – Byl pozván také Ježíš **22:25** Příběhy odvahy a víry: Otec Alexander Meň (14. díl): Na cestě za Kristem **22:55** Generální audience Svatého otce **23:35** Jak potkávat svět (49. díl): S Pavlem Žalmanem Lohonkou **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 20. 4. 2017

6:05 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (6. díl): Templetonova cena **6:30** Terra Santa news: 19. 4. 2017 **6:50** BET LEICHEM – vnitřní domov (18. díl): Jaromír Zádrapa – salesiánský misionář **7:05** Soňa **7:20** Bez tebe to nejde **8:25** Sekce pro mládež ČBK **8:55** Cesta k andělům (52. díl): Jaroslav Šebek – historik **9:50** Česká věda **10:10** Kulatý stůl: Fenomén Fatima **11:45** Bible pro nejmenší: Voda se rozestoupila **11:50** Sedmihlásky (20. díl): Páso dívka **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum: Záznam homílie P. Marka Jarguse [P] **12:20** A. Dvořák: Mše D dur a Te Deum: Podzimní festival duchovní hudby 2014 **13:35** Generální audience Svatého otce **14:10** Muzikanti, hrajte **14:40** Vysočina – odkaz Josefa Jambora **15:20** Guyanská Diana **15:45** V pohorách po horách (33. díl): Klokočovské skály **16:00** Zpravodajské Noeviny (857. díl): 18. 4. 2017 **16:20** Řeckokatolický magazín (105. díl) **16:35** Obnovitelné zdroje energie na Slovensku **17:10** Život na zámku Břežany **17:35** Charita Veselí nad Moravou **17:45** Ars Vaticana (18. díl) **18:00** Animované biblické příběhy: Spravedlivý soudce **18:30** Bible pro nejmenší: Desatero přikázání **18:35** Sedmihlásky (20. díl): Páso dívka **18:40** Čtvero ročních dob s televizí NOE: Jaro 2017 **19:00** Večeře u Slováků: 2. neděle velikonoční [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny (858. díl): 20. 4. 2017 [P] **20:00** Cvrlíkání (51. díl): Lua [L] **21:15** Putování po evropských kláštřích: Modré sestry ze Steylu – o životním poslání **21:40** Zpravodajské Noeviny (858. díl): 20. 4. 2017 **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Zpravodajské Noeviny (858. díl): 20. 4. 2017 **0:30** Můj Bůh a Walter: Stvoření a evoluce **0:45** Škola křesťanského života a evangelizace **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 21. 4. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (858. díl): 20. 4. 2017 **6:25** Bol som mimo: Richard Čanaky – Vydrete metamorfozy **7:30** Čtvero ročních dob s televizí NOE: Jaro 2017 **7:45** Outdoor Films s Martinou Prášilovou a Tomášem Malinou (51. díl): Windsurfing je (pro nás) životní styl **9:15** Příběhy odvahy a víry: Otec Alexander Meň (14. díl): Na cestě za Kristem **9:45** Vezmi a čti: Duben 2017 **10:05** ARTBITR – Kulturní magazín (37. díl) **10:15** Noční univerzita: Karel Řežábek – Byl pozván také Ježíš **11:10** S NOACHem po Izraeli **11:45** Bible pro nejmenší: Desatero přikázání **11:50** Sedmihlásky (20. díl):

Páso dívka **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Vezmi a čti: Duben 2017 **13:05** Ars Vaticana (18. díl) **13:20** BET LEICHEM – vnitřní domov (18. díl): Jaromír Zádrapa – salesiánský misionář **13:40** Koncert kapely Žalman a spol. aneb Žalman slaví sedmdesát **14:45** O kom, o čem: O tvorbě Bukovinských Slováků **15:05** Cesta k andělům (52. díl): Jaroslav Šebek – historik **16:00** Zpravodajské Noeviny (858. díl): 20. 4. 2017 **16:25** Zachraňme kostely (12. díl): Kostel sv. Máří Magdalény v Krasíkově **16:50** Buon giorno s Františkem **18:00** Míčení Martina Scorseseho **18:30** Bible pro nejmenší: Balaam **18:35** Sedmihlásky (20. díl): Páso dívka **18:40** Můj Bůh a Walter: Stvoření a evoluce **18:55** Putování po evropských kláštřích: Modré sestry ze Steylu – o životním poslání **19:20** Otec Ivan [P] **20:00** Kulatý stůl: Slušnost, respekt, etiketa [L] **21:45** ARTBITR – Kulturní magazín (37. díl) **22:00** Večeře u Slováků: 2. neděle velikonoční **22:30** Sedm výprav Josefa Vágnera (7. díl): Sen safari se naplňuje **0:05** V pohorách po horách (33. díl): Klokočovské skály **0:15** U VÁS (14. díl): Folklor v módě **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 22. 4. 2017

6:05 BET LEICHEM – vnitřní domov (18. díl): Jaromír Zádrapa – salesiánský misionář **6:20** Pod lampou **8:20** Sedmihlásky (20. díl): Páso dívka **8:25** Cirkus Noeland (7. díl): Roberto, Kekulín a tuleň **8:55** Animované biblické příběhy: Spravedlivý soudce **9:30** Čtvero ročních dob s televizí NOE: Jaro 2017 **9:45** Můj Bůh a Walter: Stvoření a evoluce **10:00** Velké ticho v Poličanech **10:30** Mše svatá s věčnými sliby z kláštera sester trapistek v Poličanech [L] **12:35** Zpravodajské Noeviny (858. díl): 20. 4. 2017 **13:00** Národní pochod pro život 2017 [L] **13:50** Česká věda **14:05** Buon giorno s Františkem **15:10** Terra Santa news: 19. 4. 2017 **15:30** Večeře u Slováků: 2. neděle velikonoční **16:00** Hlubinami vesmíru s Petrem Horálkem: astrofyzik **16:45** Cvrlíkání (51. díl): Lua **18:00** Příběhy odvahy a víry: Ostrov Sachalin (15. díl) – Expanze lásky **18:30** Bible pro nejmenší: Balaam **18:35** Sedmihlásky (20. díl): Páso dívka **18:45** Muzikanti, hrajte **19:15** Řeckokatolický magazín (105. díl) **19:30** V souvislostech (182. díl) [P] **20:00** Cesta k andělům (100. díl): Zdeňka Rybová – Hnutí pro život **21:00** V pohorách po horách (34. díl): Rakytov – Velká Fatra [P] **21:10** Purimový zážrak **22:20** Koncert kapely Žalman a spol. aneb Žalman slaví sedmdesát **23:25** Noční univerzita: P. Dr. Zbigniew Czendlik – Zbigniewove nesmysly **0:30** Skryté poklady: Olga **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 23. 4. 2017

6:15 Cesta k andělům (52. díl): Jaroslav Šebek – historik **7:10** Ars Vaticana (18. díl) **7:20** Umění sklářských mistrů **7:50** Řeckokatolický magazín (105. díl) **8:10** Cvrlíkání (51. díl): Lua **9:20** Večeře u Slováků: 2. neděle velikonoční **10:00** Mše svatá z klášterního kostela v Poličanech [L] **11:15** Velké ticho v Poličanech **11:35** ARTBITR – Kulturní magazín (37. díl) **11:55** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (182. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **13:25** Cesta k andělům (100. díl): Zdeňka Rybová – Hnutí pro život **14:25** Muzikanti, hrajte [P] **15:00** Noční univerzita: Karel Řežábek – Byl pozván také Ježíš **16:00** Vezmi a čti: Duben 2017 **16:15** Jak potkávat svět (49. díl): S Pavlem Žalmanem Lohonkou **17:40** Můj Bůh a Walter: Stvoření a evoluce **17:55** Sedmihlásky (124. díl): Ej, pase dívka husy, Haj husičky od vodičky [P] **18:00** Cirkus Noeland (7. díl): Roberto, Kekulín a tuleň **18:30** Animované biblické příběhy: Odpusť nám naše viny **19:05** BET LEICHEM – vnitřní domov (18. díl): Jaromír Zádrapa – salesiánský misionář **19:25** UNITED Report (1. díl): Identita **20:00** Ježíš **22:05** V souvislostech (182. díl) **22:25** Buon giorno s Františkem **23:25** Otec Ivan **23:55** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:15** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **0:55** Ars Vaticana (18. díl) **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 17. 4. o 15:25 hod.: Veľká noc s Bonifácom

Televízny rozprávkový film podľa ľudového rozprávania – úsmevný pohľad na vzťahy a udalosti v jednej dedine počas očakávania Veľkonočných sviatkov.

Utorok 18. 4. o 16:30 hod.: Vladyka Milan (dokument)

Slovák Milan Šášik je od roku 2003 gréckokatolíckym biskupom na Zakarpatskej Ukrajine. V etnicky a nábožensky zložitom prostredí manévruje s otcovskou láskavosťou a vytrvalo pracuje.

Streda 19. 4. o 17:30 hod.: Doma je doma (Rozprávanie o Mojžišovi)

Pokračujeme v starozákonnom rozprávaní priblížením príbehu o Mojžišovi. Prof. František Trstenský predstaví deťom postavu Mojžiša a Lucia Kubiny – povolanie dula, predstaví to, ako sa v súčasnosti správa žena, ktorá má rodiť. Moderuje Zuzana Chanasová.

Štvrtok 20. 4. o 17:05 hod.: Kulmenie

(autor: Jozef Kováčik, téma: Ježiš na plátne)

Tvár Krista, ktorá v každom spracovaní dostáva novú tvár, novú formu a uhol pohľadu. Potvrdenie nevyčerpatelnosti a bohatstva evanjelia. Každý z umelcov, ktorý sa pokúša o stvárnenie Krista dúfa, že práve ten jeho pohľad pomôže odhaliť Krista takého, aký je.

Piatok 21. 4. o 16:00 hod.: Vzťahy (Nerušte moje kruhy)

Spomedzi mnohých geometrických obrazcov matematiky si tentokrát posvietime na kružnice a kruhy. V akých kruhoch sa pohybujeme, v čom sme zacyklení a koho (ne)požívame do kruhu? Sledujte VZŤAHY s Palim Dankom.

Sobota 22. 4. o 20:30 hod.: Apoštol Tomáš (hraný film)

Pochybnosti z neho urobili najľudskejšieho apoštola. I napriek prezývke «Neveriaci Tomáš» dokázal tento apoštol, že v skutočnosti bol Kristovi oddaný a veľmi v neho veril. Tomáš bol natoľko odvážny, že sa ponúkol zomrieť spolu s Ježišom...

Nedeľa 23. 4. o 10:00 hod Svätá omša

Priamy prenos sv. omše v Nedeľu Božieho milosrdenstva zo Svätyně Božieho milosrdenstva v Košiciach, celebruje Mons. Marek Forgáč, košický pomocný biskup.

TRADIČNÍ MARIÁNSKÁ POUŤ ZA NOVÁ KNĚŽSKÁ A ŘEHOLNÍ POVOLÁNÍ DO MONTICHIARI, avizovaná ve Světlech č. 10–12/2017 na termín 5.–7. května 2017 se z technických důvodů přesouvá na nový termín: 30. 6. 2017 – 2. 7. 2017.

Duchovní doprovod P. Jaroslav Stříž. Kontakt: rodina Machů, Sehradice, tel. 577 138 029, mobil 737 186 039.

FARNOST ŘÍMOV – VELIKONOCE A „JARNÍ POUŤ“

14. 4. 2017, Velký pátek – ve 12 hodin pobožnost k Pánu Ježíši na dřevě kříže umírajícímu – „Římovské pašije“ (křížová cesta).

23. 4. 2017, 2. neděle velikonoční, Neděle Božího milosrdenství – mše svatá v 8.15 hodin • pobožnost na oslavu Panny Marie a Svaté rodiny v 9.15 hodin.

„Jarní pouť“ v Římově se koná na svátek Nalezení Svatého kříže, v **neděli 7. května 2017.**

Telefon: 777 221 739

e-mail: farnostrimov@centrum.cz
www.farnostrimov.cz

Liturgická čtení

Neděle 16. 4. – slavnost

Zmrtvýchvstání Páně
1. čt.: Sk 10,34a.37–43
Ž 118(117),1–2.16ab+17.22–23
Odp.: 24 (*Toto je den, který učinil Hospodin, jásejme a radujme se z něho!*)
Nebo: *Aleluja, aleluja, aleluja.*)
2. čt.: Kol 3,1–4
nebo 1 Kor 5,6b–8
Ev.: Jan 20,1–9
(večer: Lk 24,13–35)

Pondělí 17. 4. – Pondělí v oktávu velikonočním

1. čt.: Sk 2,14.22b–33
Ž 16(15),1–2a+5.7–8.9–10.11
Odp.: 1 (*Ochraň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Mt 28,8–15

Úterý 18. 4. – Úterý v oktávu velikonočním

1. čt.: Sk 2,36–41
Ž 33(32),4–5.18–19.20+22
Odp.: 5b (*Země je plná Hospodinovy milosti.*)
Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 20,11–18

Středa 19. 4. – Středa v oktávu velikonočním

1. čt.: Sk 3,1–10
Ž 105(104),1–2.3–4.6–7.8–9
Odp.: 3b (*Ze srdce ať se radují, kdo hledají Hospodina.*)
Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Lk 24,13–35

Čtvrtek 20. 4. – Čtvrtek v oktávu velikonočním

1. čt.: Sk 3,11–26
Ž 8,2a+5.6–7.8–9
Odp.: 2ab (*Hospodine, náš Pane, jak podivuhodné je tvé jméno po celé zemi!* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Lk 24,35–48

Pátek 21. 4. – Pátek v oktávu velikonočním

1. čt.: Sk 4,1–12
Ž 118(117),1–2+4.22–24.25–27a
Odp.: 22 (*Kámen, který stavitelé zavrhli, stal se kvádrem nárožním.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 21,1–14

Sobota 22. 4. – Sobota v oktávu velikonočním

1. čt.: Sk 4,13–21
Ž 118(117),1+14–15.16ab–18.19–21
Odp.: 21a (*Děkuj ti, Hospodine, žes mě vyslyšel.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Mk 16,9–15

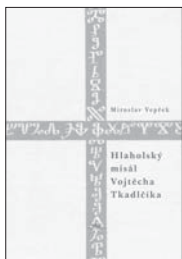
BREVIÁŘ PRO LAIKY

15. – 22. DUBNA 2017

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 16. 4.		PO 17. 4.		ÚT 18. 4.		ST 19. 4.		ČT 20. 4.		PÁ 21. 4.		SO 22. 4.	
Antifona	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527	471	527
Antifony	472	528	472	528	472	528	472	528	472	528	472	528	472	528
Žalmy	813	914	813	914	813	914	813	914	813	914	813	914	813	914
Krátké čtení a zpěv	473	529	483	541	488	547	494	553	499	559	504	565	509	570
Antifona k Zach. kantiku	473	529	483	542	489	548	494	554	499	560	504	565	509	571
Prosby	473	529	483	542	489	548	494	554	500	560	505	565	509	571
Závěrečná modlitba	474	530	484	542	489	548	495	554	500	560	505	566	510	571
Modlitba během dne:														
Hymnus	482	541	482	541	482	541	482	541	482	541	482	541	482	541
Antifony	474	530	484	543	490	549	495	555	500	561	505	566	510	572
Žalmy	474	530	484	543	490	549	495	555	500	561	506	567	510	572
Krátké čtení	476	532	486	545	492	551	497	557	502	562	507	568	512	574
Závěrečná modlitba	474	530	484	542	489	548	495	554	500	560	505	566	510	571
Nešpory:														
	SO 15. 4.													
Hymnus	466	521	477	533	477	533	477	533	477	533	477	533	477	533
Antifony	466	522	478	534	478	534	478	534	478	534	478	534	478	534
Žalmy	466	522	478	534	478	534	478	534	478	534	478	534	478	534
Kr. čtení a zpěv	468	524	480	536	487	546	493	552	498	558	503	564	508	569
Ant. ke kant. P. M.	469	525	480	537	487	546	493	552	498	558	503	564	508	570
Prosby	469	525	480	537	488	546	493	552	498	559	503	564	508	570
Záv. modlitba	474	530	474	530	484	542	489	548	495	554	500	560	505	578
Kompletář:	1242	1379	1238	1374	1242	1379	1238	1374	1242	1379	1238	1374	1242	1379

LITURGIE

HLAHOŠKÝ MISÁL VOJTĚCHA TKADLČÍKA

doc. Mgr. Miroslav Vepřek, Ph.D.

- *Předmluva Helena Bauerová*
- *Recenzenti doc. PhDr. Josef Bartoň, Th.D., a Mgr. Václav Čermák, Ph.D.*

Pod názvem *Hlaholský misál* je znám soubor liturgických textů římskokatolického ritu v nové církevní slovanštině, který sestavil Vojtěch Tkadlčík ve spolupráci s předními českými i zahraničními teology a slavisty v druhé polovině 20. století. Oficiálně byly publikovány dvě verze – první v roce 1972 jako zkušební text pro olomouckou arcidiecézi, druhá potom v roce 1992 oficiálně schválená k užití ve všech českých a moravských diecésích (tato verze je publikována ve slavnostním formátu ve dvojím typu písma – hlaholici a paralelně latinkou). Mimoto se dochovala ve fondu knihovny Centra Aletti Velehrad-Roma v Olomouci velmi cenná archiválie, tedy strojepis prvotní podoby misálu z roku 1963, který odpovídá předkoncilnímu Tridenteskému misálu a k jehož schválení nedošlo. Monografie M. Vepřka je věnována komplexní analýze Hlaholského misálu – dobovým souvislostem a téměř čtyřicetileté práci na jeho sestavení, liturgické charakteristice či zařazení do kontextu staroslověnského a církevněslovanského písemnictví. Zvláštní důraz je kladen na analýzu lingvistickou, neboť jazyk Hlaholského misálu (tzv. česká redakce nové církevní slovanštiny) je unikátním konstruktem vycházejícím jednak z dochovaných jazykových stádií, jednak z pečlivě promyšlených a v mnoha ohledech specifických jazykových inovací. Řešení mnoha otázek spojených s genezí Hlaholského misá-

lu bylo umožněno díky studiu materiálově bohaté korespondence Vojtěcha Tkadlčíka, která se dochovala taktéž v archivu Centra Aletti Velehrad-Roma v Olomouci.

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o.
Váz., přebal, A5, 272 stran, 250 Kč

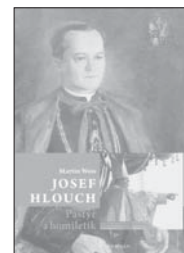
OSOBNOST ČESKÉ CÍRKVE

JOSEF HLOUCH • PASTÝŘ A HOMILETIK

- Martin Weis • Předmluva Vlastimil Kročil, biskup českobudějovický • Odborní recenzenti doc. PhDr. Pavel Boček, CSc., a doc. PhDr. Tomáš Petráček, Ph.D., Th.D.*
- *Odpovědný redaktor Filip Outrava*

Tato monografie je kritickou edicí dokumentů, přičemž v prvé části se ve formě odborné studie zabývá problematikou života českobudějovického biskupa Josefa Hloucha, poté přibližuje průřez jeho teologickým dílem, a to včetně rukopisů. Následuje shrnutí dosavadní publikační práce o biskupu Josefu Hlouchovi a dále se studie věnuje otázce pastýřských listů a homilií jako archivnímu pramenu. Druhá část monografie čtenáři přibližuje komentovaný výbor z pastýřských listů, oslovení a sdělení biskupa Josefa Hloucha z let 1947–1972. Třetí část zpřístupňuje formou komentovaného přepisu velkou řadu homilií pronesených biskupem Josefem Hlouchem v letech 1969–1972. Kritická edice pastýřských listů a homilií poslouží nejenom jako pramen poznání osobnosti biskupa Josefa Hloucha, nýbrž i jako sonda do proměn působení a postavení katolické církve v období komunistické totality.

Vyšehrad, spol. s r. o.
Brož., A5, 288 stran, 248 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

982707-0262/2011	TZ	
------------------	----	---

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spol. s r. o., vydává Matice cyrilometodějská, spol. s r. o., Olomouc. Redakce: Sětraředaktor Mgr. Daniel Děhner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431; www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrace: značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjevních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.